

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-129-02

Druk nr 700
Warszawa, 15 lipca 2002 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy stanowiący realizację Strategii Gospodarczej Rządu SLD-UP-PSL "Przedsiębiorczość-Rozwój-Praca"

- **o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

Projekt ustawy dotyczy pakietu "Przede wszystkim przedsiębiorczość".

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Pracy i Polityki Społecznej

Z wyrazami szacunku
(-) Leszek Miller

Ustawa**z dnia****o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.****Art. 1.**

W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w pkt 2:
 - a) w lit.g) wyrazy „ministrowi właściwemu do spraw obrony narodowej” zastępuje się wyrazami „Ministrowi Obrony Narodowej”, oraz po wyrazach „żołnierzy zawodowych” skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej”,
 - b) po lit. s) dodaje się lit. t) i u) w brzmieniu:
 - „t) jednostka obsługi ekonomiczno-administracyjnej utworzona przez jednostkę samorządu terytorialnego – jeżeli rozlicza i opłaca składki za ubezpieczonych wykonujących pracę w podlegających jej szkołach, przedszkolach i placówkach oświatowo- wychowawczych,
 - u) podmiot, w którym jest pełniona służba – w odniesieniu do żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy oddelegowanych do pełnienia w nim służby, jeżeli podmiot ten wypłaca im uposażenie,”;
- 2) w art. 8 w ust. 6 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„ 4) wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej.”;
- 3) w art. 9 :
 - a) w ust. 1 wyrazy „ 12-18b i 20 ” zastępuje się wyrazami „ 13-18b i 20”,
 - b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„ 6a. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 11 i 12, obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym , jeżeli nie mają innych tytułów rodzących obowiązek ubezpieczeń społecznych.”;
- 4) w art. 14:

- a) w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „zastrzeżeniem ust. 1a.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu :
- „ 1a. Objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych zostanie dokonane w terminie określonym w art. 36 ust. 4.”;
- 5) w art. 19:
- a) ust. 5 – 6a otrzymują brzmienie:
- „ 5. Płatnik składek jest zobowiązany zaprzestać obliczać i przekazywać składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po przekroczeniu przez ubezpieczonego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek, o której mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 6.
6. Jeżeli do opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest zobowiązany więcej niż jeden płatnik składek, ubezpieczony jest zobowiązany zawiadomić wszystkich płatników składek o przekroczeniu kwoty rocznej podstawy wymiaru składek. Za skutki błędnego zawiadomienia powodującego nie opłacenie należnych składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe odpowiada ubezpieczony.
- 6a. Do składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe opłaconych po przekroczeniu rocznej podstawy wymiaru składek stosuje się art. 24 ust. 6a-8. Za datę stwierdzenia nienależnie opłaconych składek uważa się datę otrzymania przez Zakład imiennego raportu miesięcznego korygującego i deklaracji rozliczeniowej korygującej.”,
- b) w ust. 7 wyrazy „przepisów o emeryturach i rentach z FUS” zastępuje się wyrazami „przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz.1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968 , Nr 111, poz. 1194 i Nr 154 poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676), zwanych dalej „przepisami o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”;
- 6) w art. 23:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „ 1a. Odsetek za zwłokę nie nalicza się, jeżeli ich wysokość nie przekraczałaby 2,00 zł.”,
- b) skreśla się ust. 3;
- 7) w art. 24:
- a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „ 4. Należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5- 5d.
5. Nie ulegają przedawnieniu należności z tytułu składek zabezpieczone hipoteką lub zastawem , jednakże po upływie terminu przedawnienia należności te mogą być egzekwowane tylko z przedmiotu hipoteki lub zastawu do wysokości zaległych składek i odsetek za zwłokę liczonych do dnia przedawnienia .”,
- b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5d w brzmieniu :
- „5a. Bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu , od dnia zawarcia umowy , o której mowa w art. 29 ust. 1a, do dnia terminu płatności odroczonej należności z tytułu składek lub ostatniej raty.
- 5b. Bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia wszczęcia do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego oraz postępowania przed sądem.
- 5c. Bieg terminu przedawnienia przerywa ogłoszenie upadłości. Po przerwaniu bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia następującego po dniu uprawomocnienia się postanowienia o ukończeniu postępowania upadłościowego lub jego umorzeniu.

- 5d. Przedawnienie należności z tytułu składek wynikających z decyzji o odpowiedzialności osoby trzeciej lub następcy prawnego następuje po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym decyzja została wydana.”,
- c) w ust. 6 wyrazy „ terminów określonych w ust. 4 i 5” zastępuje się wyrazami „terminu, o którym mowa w ust. 4,”,
- d) w ust. 6a wyrazy „ ust. 6c i 8d ” zastępuje się wyrazami „ ust. 6c, 8 i 8d”,
- e) w ust. 8 skreśla się wyrazy „ ,chyba że ubezpieczony złoży wniosek o zaliczenie ich na poczet przyszłych składek, z zastrzeżeniem ust. 8a i 8d”,
- f) skreśla się ust. 8a-8c;
- 8) w art. 26:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Dla zabezpieczenia należności z tytułu składek Zakładowi przysługuje hipoteka przymusowa na wszystkich nieruchomościach dłużnika , z uwzględnieniem ust. 3a i 3b. Podstawą ustanowienia hipoteki przymusowej jest doręczona decyzja o określeniu wysokości należności z tytułu składek , o odpowiedzialności osoby trzeciej lub o odpowiedzialności następcy prawnego .”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a –3c w brzmieniu:
- „ 3a. Przedmiotem hipoteki przymusowej może być:
- 1) część ułamkowa nieruchomości, jeżeli stanowi udział dłużnika,
 - 2) nieruchomość stanowiąca przedmiot współwłasności łącznej dłużnika i jego małżonka,
 - 3) nieruchomość stanowiąca własność wspólnika spółki cywilnej - w przypadku gdy dłużnikiem jest spółka.
- 3b. Przedmiotem hipoteki przymusowej jest również :
- użytkowanie wieczyste, w tym budynki i inne urządzenia znajdujące się na użytkowanym terenie , stanowiące własność użytkownika wieczystego,
- spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego,
- spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego,
- prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej (prawo do lokalu mieszkalnego w domu budowanym przez spółdzielnię mieszkaniową w celu przeniesienia jego własności na członka spółdzielni),
- wierzytelność zabezpieczona hipoteką .
- 3c. Do hipoteki przymusowej określonej w ust. 3a i 3b stosuje się odpowiednio przepisy o hipotece na nieruchomości.”,
- c) w ust. 4 wyrazy „ w ust. 3 ” zastępuje się wyrazami „w ust. 3 – 3c, z uwzględnieniem ust. 5, ”
- d) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:
- „5. Zakład lub kierownik terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu będący jednocześnie organem egzekucyjnym ma prawo żądać od dłużnika wyjawienia nieruchomości oraz przysługujących mu praw majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej

lub zastawu, jeżeli z dowodów zgromadzonych w postępowaniu wynika, że należności z tytułu składek mogą zostać nieopłacone.

6. Żądanie wyjawienia, o którym mowa w ust. 5, stosuje się także do:

- 1) następców prawnych i osób trzecich odpowiadających za zadłużenie płatnika składek,
 - 2) osób, które pobrały nienależne świadczenia, płatników składek lub innych podmiotów zobowiązanych do zwrotu nienależnych świadczeń, o których mowa w art. 84, z wyjątkiem przypadku, gdy nienależne świadczenia podlegają potrąceniu z bieżąco wypłacanych świadczeń.”;
- 9) w art. 28:
- a) w ust. 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 3a.”,
 - b) w ust. 3 :
 - w pkt 1 wyrazy „nie ma możliwości przeniesienia odpowiedzialności na osoby trzecie” zastępuje się wyrazami „brak jest następców prawnych oraz nie ma możliwości przeniesienia odpowiedzialności na osoby trzecie” ,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„ 3) nastąpiło zaprzestanie prowadzenia działalności przy jednoczesnym braku majątku, z którego można egzekwować należności , następców prawnych, możliwości przeniesienia odpowiedzialności na osoby trzecie w rozumieniu przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa ,” ,
 - po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„ 4a) wysokość nie opłaconej składki nie przekracza kwoty kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym,” ,
 - pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„ 5) naczelnik urzędu skarbowego stwierdził brak majątku , z którego można prowadzić egzekucję,

6) jest oczywiste , że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyskuje się kwot przekraczających wydatki egzekucyjne.”,
 - c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne ubezpieczonych będących równocześnie płatnikami składek na te ubezpieczenia mogą być umorzone, pomimo braku ich całkowitej nieściągalności , jeżeli przemawia za tym ważny interes osoby zobowiązanej do ich opłacenia.”,
 - d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„ 4. Umorzenie składek powoduje także umorzenie odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, decyzję umarzającą należności z tytułu składek pozostawia się w aktach sprawy.”;

10) w art. 29 w ust. 2 wyraz „ daty ” zastępuje się wyrazami „ następnego dnia po dniu”;

11) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 31. Do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio: art. 12, art. 26, art. 29 § 1 i 2, art. 33 § 1-4 i § 6-7, art. 39 § 2, art. 51 § 1, art. 55, art. 59 § 1 pkt 1 i 3, art. 60 § 1, art. 61 § 1, art. 62, art. 72 § 1 pkt 1, art. 74 § 1 pkt 1, art. 76 § 1 pkt 1 lit. c) i e) oraz § 2 i 3, art. 77 § 1, § 2 pkt 1 i 2 i § 4, art. 91, art. 93 § 1-3, art. 94, art. 97 § 1, art. 98 § 1, § 2 pkt 1-2 i 4-5 oraz § 3, art. 100 § 1, art. 101 § 1 i 3, art. 105 § 1-3, art. 106 § 1 i 2, art. 107 § 1 i 2 pkt 2 i 4, art. 108 § 1 i 3, art. 110 § 1 i 2 pkt 2, art. 111 § 1-4 i § 5 pkt 1, art. 112 § 1-4, § 5 pkt 2 i § 6-9, art. 113, art. 115-117 oraz art. 119 ustawy - Ordynacja podatkowa.”;

12) w art. 33 w ust. 5 wyrazy „ uwzględniając w nich również dane dotyczące wykształcenia oraz wykonywanego zawodu” zastępuje się wyrazami „ uwzględniając w nich również dane dotyczące wykonywanego zawodu przez ubezpieczonych wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze”;

13) w art. 35:

a) w ust. 1 w pkt 1 na końcu dodaje się wyrazy „ z zastrzeżeniem ust. 1a , ”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„ 1a. W imiennych raportach miesięcznych , o których mowa w art. 41, należy podać numer PESEL, a w razie gdy ubezpieczonemu nie nadano tego numeru numer NIP. Jeżeli ubezpieczonemu nie nadano również numeru NIP należy podać serię i numer dowodu osobistego lub paszportu.”;

14) w art. 36 :

a) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych zawiera w szczególności następujące dane dotyczące osoby zgłaszanej: dane, o których mowa w art. 35 ust.1 pkt 1, nazwisko, imię pierwsze i drugie, datę urodzenia, nazwisko rodowe, obywatelstwo i płeć, tytuł ubezpieczenia, stopień niepełnosprawności, wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, posiadanie ustalonego prawa do emerytury lub renty, adres zameldowania na stałe miejsce pobytu, adres zamieszkania, jeżeli jest inny niż adres zameldowania na stałe miejsce pobytu, adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres zameldowania na stałe miejsce pobytu i adres zamieszkania.”,

b) w ust. 11 wyrazy „ z zastrzeżeniem ust. 12” zastępuje się wyrazami „ z zastrzeżeniem ust. 12 i 14”,

c) po ust. 12 dodaje się ust. 13 i 14 w brzmieniu:

„ 13. O wszelkich zmianach w stosunku do danych wykazanych w zgłoszeniach, o których mowa w ust. 10-12, płatnik składek zawiadamia Zakład w terminie 7 dni od zaistnienia zmian, stwierdzenia nieprawidłowości we własnym zakresie lub otrzymania zawiadomienia o stwierdzeniu nieprawidłowości przez Zakład.

14. O zmianach w stosunku do danych wykazanych w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 10, dotyczących tytułu ubezpieczenia oraz rodzajów ubezpieczeń i terminów ich powstania, płatnik składek zawiadamia Zakład poprzez złożenie zgłoszenia wyrejestrowania i ponownego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych zawierającego prawidłowe dane.”;

15) w art. 37 skreśla się ust. 1;

16) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„ 2. Nie później niż w terminie 7 dni od uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 1, płatnik składek jest zobowiązany przekazać do Zakładu dokumenty związane z ubezpieczeniami społecznymi określone w ustawie za okres objęty decyzją.”;

17) w art. 40:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Na koncie ubezpieczonego ewidencjonuje się informacje o zwaloryzowanej wysokości składek na ubezpieczenie emerytalne za dany miesiąc kalendarzowy, z wyłączeniem składek na otwarte fundusze emerytalne:

- 1) należnych - w przypadku ubezpieczonych nie będących płatnikami tych składek,
- 2) wpłaconych – w przypadku ubezpieczonych będących płatnikami tych składek.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli ubezpieczony nie będący płatnikiem składek w ciągu 3 miesięcy od upływu terminu opłacenia składki, o której mowa w ust. 1 pkt 1, stwierdzi, że składka ta nie została opłacona może zwrócić się do Zakładu o udzielenie informacji, czy Zakład podjął działania zmierzające do jej ściągnięcia.”,

c) w ust. 2 w zdaniu wstępnym po wyrazie „ewidencjonuje się” dodaje się wyraz „także”,

d) skreśla się ust. 3-7,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„ 8. Zakład może odmówić zaewidencjonowania na koncie ubezpieczonego nie opłaconej składki na ubezpieczenie emerytalne, o której mowa w ust. 1 pkt 1, a zaewidencjonowaną anulować, w razie współdziałania ubezpieczonego z płatnikiem składek w celu uniknięcia obowiązku opłacania składek.”,

f) skreśla się ust. 9;

18) w art. 41:

a) w ust. 3:

- w pkt 1 wyrazy „art. 35 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 35 ust. 1 pkt 1”,
- skreśla się pkt 6,

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„ 6. Płatnik składek jest zobowiązany złożyć, z zastrzeżeniem art. 47a ust. 3a, imienny raport miesięczny korygujący, w formie nowego dokumentu, zawierającego wszystkie prawidłowe informacje określone w ust. 3-5, jeżeli zachodzi konieczność korekty danych podanych w imiennym raporcie miesięcznym w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości :

- 1) przez płatnika składek we własnym zakresie,
- 2) przez Zakład.

7. Płatnik składek jest zobowiązany dokonać sprawdzenia prawidłowości danych przekazanych do Zakładu w imiennym raporcie miesięcznym dotyczącym danego roku kalendarzowego nie później niż do dnia 30 kwietnia następnego roku kalendarzowego. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości płatnik składek jest zobowiązany postąpić w sposób określony w ust. 6 i 7a. ”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7 b w brzmieniu:

„7a. Płatnik składek jest zobowiązany złożyć imienny raport miesięczny korygujący, o którym mowa w ust. 6, w terminie 7 dni od stwierdzenia nieprawidłowości we własnym zakresie lub otrzymania zawiadomienia o stwierdzeniu nieprawidłowości przez Zakład, z zastrzeżeniem ust. 7b.

7b. Jeżeli konieczność korekty danych podanych w imiennym raporcie miesięcznym jest wynikiem stwierdzenia nieprawidłowości przez Zakład w drodze :

- 1) decyzji – imienny raport miesięczny korygujący powinien być złożony nie później niż w terminie 7 dni od uprawomocnienia się decyzji,
- 2) kontroli – imienny raport miesięczny korygujący powinien być złożony nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli.”,

d) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„ 8a. Informacja, o której mowa w ust. 8, powinna zawierać także datę jej sporządzenia oraz podpis płatnika składek lub osoby przez niego upoważnionej.”,

e) ust. 10 otrzymuje brzmienie :

„ 10. Płatnik składek jest zwolniony z przekazywania informacji wynikającej z ust.9, w przypadku pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne z emerytur i rent.”;

19) skreśla się art. 42;

20) w art. 43:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„ 3. Płatnik składek jest zobowiązany złożyć druk - zgłoszenie płatnika składek, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu pisemnego według ustalonego wzoru albo w formie wydruku z aktualnego programu informatycznego udostępnionego przez Zakład, we wskazanej przez Zakład jednostce organizacyjnej Zakładu.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu :

„ 3a. Do zgłoszenia , o którym mowa w ust. 3, płatnik składek jest zobowiązany dołączyć kopie decyzji urzędu skarbowego o nadaniu numeru NIP i zaświadczenia urzędu statystycznego o nadaniu aktualnego numeru REGON.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Zgłoszenie płatnika składek - osoby fizycznej zawiera w szczególności następujące dane: numer NUSP, jeżeli płatnikowi składek nadano ten numer, oraz numery NIP i REGON, a w razie gdy płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich - numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu, nazwisko, imię pierwsze i drugie, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, rodzaj i numer uprawnienia, na podstawie którego prowadzona jest pozarolnicza działalność, nazwę organu wydającego uprawnienie oraz datę jego wydania, nazwę skróconą firmy, pod którą prowadzona jest pozarolnicza działalność, datę powstania obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, wykaz rachunków bankowych, adres siedziby, adres zamieszkania, jeżeli jest inny niż adres siedziby, adres do korespondencji, adres prowadzenia działalności.

5. Zgłoszenie płatnika składek - osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej zawiera w szczególności następujące dane: numer NUSP, jeżeli płatnikowi składek nadano ten numer, oraz numery NIP i REGON, nazwę skróconą płatnika, nazwę zgodną z aktem prawnym konstytuującym płatnika, nazwę organu założycielskiego płatnika, występowanie obowiązku wpisu do rejestru lub ewidencji, nazwę organu rejestrowego lub ewidencyjnego, datę i numer wpisu do rejestru lub ewidencji, datę powstania obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, wykaz rachunków bankowych, adres siedziby i adres do korespondencji, adres prowadzenia działalności.”;

21) art. 44 otrzymuje brzmienie :

„ Art.44.1. O wszelkich zmianach w stosunku do danych wykazanych w zgłoszeniu , o którym mowa w art. 43, płatnik składek zawiadamia wskazaną przez Zakład jednostkę organizacyjną Zakładu, w terminie 14 dni od zaistnienia zmian, stwierdzenia nieprawidłowości we własnym zakresie lub otrzymania zawiadomienia o stwierdzeniu nieprawidłowości przez Zakład, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. O wszelkich zmianach dotyczących numerów , o których mowa w art. 43 ust. 3a, oraz nazwy skróconej płatnika składek, a w przypadku płatników składek będących osobami fizycznymi także nazwiska, pierwszego imienia i daty urodzenia, płatnik składek zawiadamia w formie dokumentu pisemnego według ustalonego wzoru albo w formie wydruku z aktualnego programu informatycznego udostępnionego przez Zakład, we wskazanej przez Zakład jednostce organizacyjnej Zakładu.

3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, płatnik składek zobowiązany jest dołączyć kopie dokumentów określonych w art. 43 ust. 3a.”;

22) w art. 47:

- a) w ust. 2 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 1a” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b”;
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
 „2a. Osoby prowadzące pozarolniczą działalność, opłacające składki wyłącznie za siebie lub osoby z nimi współpracujące, są zwolnione z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej lub imiennych raportów miesięcznych za kolejny miesiąc, jeżeli nie nastąpiła żadna zmiana w stosunku do miesiąca poprzedniego, z zastrzeżeniem ust. 2b.
 2b. Osoby, o których mowa w ust. 2a, opłacające składki od 60 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, są zwolnione z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej lub imiennych raportów miesięcznych za kolejny miesiąc także wówczas, gdy zmiana w stosunku do miesiąca poprzedniego jest spowodowana wyłącznie zmianą tego wynagrodzenia.”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Płatnik składek jest zobowiązany złożyć, z zastrzeżeniem ust. 3a i art. 47a ust. 3a, deklarację rozliczeniową korygującą, w formie nowego dokumentu zawierającego wszystkie prawidłowe dane określone w art. 46 ust. 4, w każdym przypadku, o którym mowa w art. 41 ust. 6, łącznie z raportem miesięcznym korygującym.”;
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3c w brzmieniu:
 „3a. Imiennych raportów miesięcznych nie składa się w przypadku, gdy korekta dotyczy wyłącznie danych wykazanych w deklaracji rozliczeniowej, z zastrzeżeniem art. 47a ust. 3a.
 3b. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 3a, stosuje się odpowiednio art. 41 ust. 7–7b.
 3c. Kopie deklaracji rozliczeniowych i imiennych raportów miesięcznych oraz dokumentów korygujących te dokumenty płatnik składek zobowiązany jest przechowywać przez okres 5 lat od dnia ich przekazania do wskazanej przez Zakład jednostki organizacyjnej Zakładu, w formie dokumentu pisemnego lub elektronicznego.”;
- e) w ust. 9 wyrazy „10 dni” zastępuje się wyrazami „15 dni”;
- f) ust. 10a-10e otrzymuje brzmienie:
 „10a. Jeżeli nie nastąpiło przekazanie składki do otwartego funduszu emerytalnego w terminie z przyczyn leżących po stronie Zakładu, od Zakładu są należne odsetki liczone według zmiennej stopy procentowej, obowiązującej dla kolejnych trzymiesięcznych okresów, rozpoczynających się pierwszego dnia każdego kwartału kalendarzowego. Wysokość zmiennej stopy procentowej jest obliczana jako średnia arytmetyczna średnich ważonych stóp rentowności 52-tygodniowych bonów skarbowych sprzedanych na czterech ostatnich przetargach, które odbyły się do końca miesiąca poprzedzającego ostatni miesiąc przed rozpoczęciem danego kwartału i jest zaokrąglana do dwóch miejsc po przecinku. Do obliczania odsetek przyjmuje się, że rok wynosi 365 dni.

10b. Odsetki, o których mowa w ust. 10a, Zakład oblicza od kwoty nieprzekazanej w terminie składki na otwarte fundusze emerytalne, za okres od następnego dnia po upływie terminu określonego w ust. 9 do dnia przekazania składki do otwartego funduszu emerytalnego.

10c. Jeżeli nie nastąpiło przekazanie przez Zakład składki do otwartego funduszu emerytalnego w terminie z powodu nieprzekazania lub przekazania błędnego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, zgłoszenia płatnika składek, imiennego raportu miesięcznego, deklaracji rozliczeniowej, dokumentu płatniczego lub zlecenia płatniczego, Zakład wymierza płatnikowi składek lub instytucji obsługującej wpłaty składek dodatkową opłatę.

10d. Zakład przesyła płatnikowi składek lub instytucji obsługującej wpłaty składek zawiadomienie o nieprzekazaniu lub przekazaniu błędnego dokumentu, o którym mowa w ust. 10c, nie później niż w ciągu 30 dni licząc od następnego dnia po upływie terminu określonego w ust. 9.

10e. Dodatkową opłatę, o której mowa w ust. 10c, Zakład ustala w drodze decyzji, w wysokości odsetek określonych w ust. 10a, od kwoty nie przekazanej w terminie składki na otwarte fundusze emerytalne, za okres od następnego dnia po upływie terminu określonego w ust. 9 do dnia otrzymania prawidłowych dokumentów wymienionych w ust. 10c. ”,

g) ust. 10h otrzymuje brzmienie:

„10h. Odsetki określone w ust. 10b lub pobrana przez Zakład dodatkowa opłata, o której mowa w ust. 10c, są przekazywane na rachunek ubezpieczonego do otwartego funduszu emerytalnego.”,

h) po ust. 10 h dodaje się ust. 10i i 10j w brzmieniu:

„ 10i. Odsetek, o których mowa w ust. 10a, i dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 10c, nie wymierza się jeżeli ich wysokość nie przekroczyłaby 2,00 zł.

10j. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wysokość odsetek, o których mowa w ust. 10a.”;

23) w art. 47a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Płatnicy składek są zobowiązani przekazywać zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, o których mowa w art. 36 ust.10, imienne raporty miesięczne, o których mowa w art. 41 ust. 3, deklaracje rozliczeniowe, o których mowa w art. 46 ust. 4, inne dokumenty niezbędne do prowadzenia kont płatników składek i kont ubezpieczonych oraz korekty tych dokumentów poprzez teletransmisje danych w formie dokumentu elektronicznego z aktualnego programu informatycznego udostępnionego przez Zakład, z zastrzeżeniem ust.1a –3.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„ 1a. Przepis ust. 1 stosuje się również do korekt zgłoszenia płatnika składek, z wyłączeniem przypadków określonych w art. 44 ust. 2.”,

c) w ust. 2 wyrazy „ 20 osób” zastępuje się wyrazami „ 5 osób”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uzasadnionych przypadkach Zakład może upoważnić płatnika składek rozliczającego składki za więcej niż 5 osób, do przekazywania dokumentów, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentu pisemnego według ustalonego wzoru albo w formie wydruku lub poprzez nośniki elektroniczne w formie dokumentu elektronicznego z aktualnego programu informatycznego udostępnionego przez Zakład.”,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Płatnik składek, o którym mowa w ust. 1, w przypadku składania imiennego raportu miesięcznego korygującego lub deklaracji rozliczeniowej korygującej jest zobowiązany ponownie przekazać do Zakładu także wszystkie pozostałe imienne raporty miesięczne za dany miesiąc.”,

f) w ust. 4 wyrazy „ ust. 1 i 2 ” zastępuje się wyrazami „ust. 1, 2 i 3a ”;

24) w art. 48 w ust. 1 po wyrazach „ nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej” dodaje się przecinek i wyrazy „ nie będąc z tego obowiązku zwolniony,”;

25) po art. 48a dodaje się art. 48b w brzmieniu:

„ Art. 48b .1. Zakład może sporządzać z urzędu zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, o których mowa w art. 36 ust.10, imienne raporty miesięczne, o których mowa w art. 41 ust. 3, zgłoszenia płatnika składek, o których mowa w art. 43 ust. 4 i 5, deklaracje rozliczeniowe, o których mowa w art. 46 ust. 4, oraz dokumenty korygujące te dokumenty .

2. Zakład może korygować z urzędu błędy stwierdzone w zgłoszeniach do ubezpieczeń społecznych, o których mowa w art. 36 ust.10, imiennych raportach miesięcznych, o których mowa w art. 41 ust. 3, zgłoszeniach płatnika składek, o których mowa w art. 43 ust. 4 i 5, deklaracjach rozliczeniowych, o których mowa w art. 46 ust. 4 , w dokumencie płatniczym, o którym mowa w art. 47 ust. 4a, oraz w dokumentach korygujących te dokumenty.

3. Zakład może żądać od płatnika składek ponownego złożenia zgłoszenia płatnika składek, o którym mowa w art. 43 ust. 4 i 5, lub zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych , o którym mowa w art. 36 ust. 10 , jeżeli zgłoszenia te nie zostały zidentyfikowane w systemie informatycznym Zakładu.”;

26) w art. 49 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„ 3) szczegółowe zasady i tryb sporządzania przez Zakład z urzędu dokumentów związanych z ubezpieczeniami społecznymi określonych w ustawie,

4) szczegółowe zasady i tryb korygowania przez Zakład z urzędu błędów stwierdzonych w dokumentach związanych z ubezpieczeniami społecznymi określonych w ustawie,”;

27) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Poczynając od 2006r. , w terminie do dnia 31 sierpnia każdego roku, Zakład jest zobowiązany przesłać ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948r., informację o zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składkach ogółem, o których mowa w art. 40 ust. 1, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, zwaną dalej „ informacją o stanie konta”,

b) po ust 1 dodaje się ust. 1a – 1f w brzmieniu:

„ 1a. W informacji o stanie konta Zakład podaje dodatkowo wysokość :

- 1) zwaloryzowanego kapitału początkowego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, w przypadku gdy kapitał ten został już ubezpieczonemu obliczony,
- 2) hipotetycznej emerytury, z uwzględnieniem ust. 1b – 1f i 2,
- 3) składek na ubezpieczenie emerytalne , z wyłączeniem składek na otwarte fundusze emerytalne:
 - a) należnych - w przypadku ubezpieczonych nie będących płatnikami tych składek,
 - b) wpłaconych – w przypadku ubezpieczonych będących płatnikami tych składek - za ostatnie 12 miesięcy kalendarzowych według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku w wysokości nominalnej , w podziale na miesiące ,
- 4) składek na otwarte fundusze emerytalne należnych i odprowadzonych.

1b. Wysokość hipotetycznej emerytury podaje się ubezpieczonemu, który na dzień 31 grudnia poprzedniego roku ukończył co najmniej 35 lat.

1c. Ubezpieczonemu, o którym mowa w ust.1b, podaje się wysokość hipotetycznej emerytury, jaką uzyskalby w wieku emerytalnym, wynoszącym 60 lat dla kobiety i 65 lat dla mężczyzny.

1d. Jeżeli ubezpieczonemu, o którym mowa w ust.1b, do osiągnięcia wieku emerytalnego, wynoszącego 60 lat dla kobiety i 65 lat dla mężczyzny, brakuje nie więcej niż 5 lat, podaje się dodatkowo, poczynając od 2009 roku, informacje o wysokości hipotetycznej emerytury, jaką by uzyskał w wieku przekraczającym ten wiek, o rok, a także dwa, trzy, cztery i pięć lat.

1e. Jeżeli ubezpieczony, o którym mowa w ust.1b, przekroczył wiek emerytalny, wynoszący 60 lat dla kobiety i 65 lat dla mężczyzny i nie wystąpił o ustalenie emerytury, hipotetyczną emeryturę oblicza się dla jego faktycznego wieku oraz kolejnych pięciu lat.

1f. Hipotetycznej emerytury nie oblicza się ubezpieczonemu, o którym mowa w ust.1b, któremu ustalono wysokość emerytury na zasadach określonych w art. 26 lub 183 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Nie oblicza się hipotetycznej emerytury również w roku, w którym jest przesyłana informacja o stanie konta, jeżeli w okresie od dnia 1 stycznia tego roku do dnia przesłania tej informacji ubezpieczonemu ustalono wysokość emerytury na podstawie tych przepisów.”,

c) ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość hipotetycznej emerytury oblicza się przez podzielenie sumy składek, o których mowa w ust.1, i kapitału początkowego, o którym mowa w ust.1a pkt 1, przez średnie dalsze trwanie życia w wieku 60 lat dla kobiety i 65 lat dla mężczyzny, a hipotetyczną emeryturę jaką ubezpieczony uzyskałby w wieku przekraczającym wiek 60 lub 65 lat - przez średnie dalsze trwanie życia dla tego wieku.”,

d) po ust.2 dodaje się ust.2a –2 d w brzmieniu:

„2a.Średnie dalsze trwanie życia ustala się według tablicy trwania życia, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującej w dniu 31 grudnia ostatniego roku.

2b. Jeżeli po otrzymaniu informacji o stanie konta ubezpieczony stwierdzi, że na jego koncie nie zostały zaewidencjonowane wszystkie składki na ubezpieczenie emerytalne, o których mowa w ust. 1a pkt 3 lit. a), lub zostały zaewidencjonowane w niewłaściwej wysokości, powinien zwrócić się do płatnika składek o skorygowanie błędnych lub uzupełnienie brakujących dokumentów ubezpieczeniowych. W przypadku gdy płatnik składek nie stwierdzi nieprawidłowości w dokumentach ubezpieczeniowych ubezpieczony powinien zwrócić się do Zakładu o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

2c. Jeżeli w wyniku postępowania wyjaśniającego potwierdzone zostaną okoliczności, o których mowa w ust. 2b, Zakład dokonuje z urzędu korekty składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego.

2d. Przepis ust. 2b i 2c stosuje się odpowiednio do ubezpieczonych będących jednocześnie płatnikami składek.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 7–10 w brzmieniu :

„ 7. W przypadkach, o których mowa w ust. 3-6, wniosek powinien zawierać:

- 1) w przypadku danych zgromadzonych na koncie ubezpieczonego – imię i nazwisko ubezpieczonego oraz numery, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1,
- 2) w przypadku danych zgromadzonych na koncie płatnika składek – imię i nazwisko lub nazwę skróconą płatnika składek oraz numery, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 2.

8. Zakład nie udostępnia danych, jeżeli wniosek nie zawiera informacji określonych w ust. 7.

9. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust.3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom kontroli skarbowej oraz Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

10. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust.3, udostępnia się komornikom sądowym, w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji, odpłatnie. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty pobieranej przez Zakład za udzielenie informacji komornikom

sądowym oraz tryb jej pobierania, uwzględniając koszty ponoszone przez Zakład związane z udzielaniem informacji , a w szczególności:

1) koszty wyszukania informacji,

2) koszty sporządzenia zaświadczenia.”;

28) w art. 52 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 10 w brzmieniu:

„ 10) z innych źródeł .”;

29) w art. 53 w ust. 1 - 3 skreśla się wyrazy „ i pożyczki”;

30) w art. 61 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„ 4. Prognoza, o której mowa w ust. 3, jest przedstawiana Radzie Ministrów corocznie do dnia 30 czerwca wraz z opinią aktuarusza działającego na podstawie przepisów o działalności ubezpieczeniowej. Wyboru aktuarusza dokonuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w drodze konkursu.”;

31) w art. 64 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zgromadzeniu przez FRD środków wyższych niż 250 000 tys. zł zarządzanie środkami FRD może być powierzone przez Zakład uprawnionemu podmiotowi zewnętrznemu na zasadach określonych w ustawie i umowie o zarządzaniu. ”;

32) w art. 65:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Żadnemu podmiotowi lub grupie podmiotów związanych, w rozumieniu przepisów o organizacji i finansowaniu otwartych funduszy emerytalnych, nie może być powierzone w zarządzanie więcej niż:

1) 40 % środków FRD, jeżeli wartość tych środków nie przekracza 1 000 000 tys. zł,

2) 25 % środków FRD, jeżeli wartość tych środków przekracza 1000 000 tys. zł, a nie przekracza 2 000 000 tys. zł,

3) 15% środków FRD, jeżeli wartość tych środków przekracza 2 000 000 tys. zł.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określa, w drodze rozporządzenia, obowiązkowe, istotne elementy, które powinna zawierać umowa o zarządzanie , a także dopuszczalne proporcje udziału poszczególnych lokat oraz szczegółowe zasady i tryb ustalania kosztów, o których mowa w art. 59 ust. 3, a także może określić inne dopuszczalne formy lokowania środków FRD, z uwzględnieniem ryzyka inwestycyjnego oraz celów powołania FRD.”;

33) w art. 67 skreśla się ust. 2;

34) w art. 71a w ust. 1 wyrazy „ zwykłą przesyłką listową” zastępuje się wyrazami „ listem zwykłym”;

35) po art. 71a dodaje się art. 71b w brzmieniu:

„Art. 71b. 1. Zakład może pośredniczyć w przekazywaniu świadczeń zleconych przez zagraniczne instytucje do wypłaty osobom uprawnionym zamieszkałym w Polsce poprzez wystawianie zleceń dewizowych do realizacji wypłat tych świadczeń przez banki.

2. Koszty realizacji wypłat świadczeń , o których mowa w ust. 1, ponosi Zakład.”;

36) w art. 74 :

a) w ust. 3:

- w pkt 4 skreśla się wyrazy „ dwóch niezależnych aktuariuszy nie będących pracownikami Zakładu , a następnie przez ”,
- w pkt 5 po wyrazach „ sprawozdań finansowych ” dodaje się wyraz „ Zakładu,”,
- po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
 - „ 5a) sporządzanie rocznych sprawozdań z wykonania planów finansowych FUS i FRD i przedkładanie ich – po zaopiniowaniu przez Radę Nadzorczą Zakładu – ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego,”,
- skreśla się pkt 7,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W sprawozdaniu z wykonania planu finansowego Zakładu, o którym mowa w ust.3 pkt 8, podaje się także informację o kwocie składek należnych, o których mowa w art. 40 ust.1 pkt 1, nie opłaconych przez płatników składek.”,

c) skreśla się ust. 6;

37) w art. 75:

a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazach „ na pięcioletnią kadencję ,” dodaje się wyrazy „ z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b ,”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„ 1a. Członek Rady Nadzorczej Zakładu może być odwołany przez Prezesa Rady Ministrów przed upływem kadencji w przypadku złożenia przez niego rezygnacji lub na wniosek organu albo organizacji , która zgłosiła jego kandydaturę .

1b. Prezes Rady Ministrów dokonuje uzupełnienia składu Rady Nadzorczej Zakładu w trybie przewidzianym dla powołania.”,

c) w ust. 2 :

- skreśla się pkt 7,
- w pkt 8 na końcu dodaje się wyrazy „ FUS i FRD, ” ;

38) w art. 76:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 6a,

b) skreśla się ust. 3;

39) po art. 79 dodaje się art. 79a w brzmieniu:

„ Art. 79a. Pracownicy Zakładu korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych, chyba, że pełnią wyłącznie czynności usługowe.”;

40) po art. 83 dodaje się art. 83a-83c w brzmieniu:

„ Art. 83a. 1. Prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną Zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie.

2. Decyzje ostateczne Zakładu, od których nie zostało wniesione odwołanie do właściwego sądu, mogą być z urzędu przez Zakład uchylone, zmienione lub unieważnione, na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. W sprawach rozstrzygniętych orzeczeniem właściwego sądu Zakład, na podstawie dowodów lub okoliczności, o których mowa w ust. 1:

1) wydaje we własnym zakresie decyzję przyznającą prawo lub określającą zobowiązanie, jeśli jest to korzystne dla zainteresowanego,

2) występuje do właściwego sądu z wnioskiem o wznowienie postępowania przed tym organem, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika, że prawo nie istnieje lub zobowiązanie jest wyższe niż określone w decyzji.

4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się w postępowaniu o ustalenie uprawnień do emerytur i rent i ich wysokości.

Art. 83b. 1. Jeżeli przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego przewidują wydanie postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, Zakład w tych przypadkach wydaje decyzję.

2. Od wydanych w trakcie postępowania innych postanowień Zakładu zażalenie nie przysługuje.

Art. 83 c. Dla postanowień, od których przysługuje zażalenie wydanych przez kierownika terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu działającego jako organ egzekucyjny na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, organem odwoławczym jest dyrektor izby skarbowej.”;

41) w art. 84:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„ 4a. Nienależnie pobrane świadczenia mogą być zabezpieczone hipoteką przymusową i ustawowym prawem zastawu, z wyjątkiem przypadku, gdy podlegają potrąceniu z bieżąco wypłacanych świadczeń. Przepisy art. 26 i 27 stosuje się odpowiednio.”;

b) w ust. 8 po wyrazach „ w całości lub w części, ” dodaje się wyrazy „ odroczyć termin ich płatności lub rozłożyć je na raty”;

42) w art. 87 w ust. 1 w pkt 1a po wyrazach „ dokonywać oględzin” dodaje się wyrazy „ i spisu” ;

43) skreśla się art. 91a;

44) po art. 91a dodaje się art. 91b w brzmieniu:

„Art.91b. Przepisy art. 87 ust. 1 pkt 1a, art. 88 ust. 1 pkt 1a i art. 89 ust. 5 stosuje się odpowiednio do:

- 1) następców prawnych i osób trzecich odpowiadających za zadłużenie płatnika składek,
- 2) osób, które pobrały nienależne świadczenia , płatników składek lub innych podmiotów zobowiązanych do zwrotu nienależnych świadczeń, o których mowa w art. 84, z wyjątkiem przypadku, gdy nienależne świadczenia podlegają potrąceniu z bieżąco wypłacanych świadczeń.”;

45) skreśla się art. 95;

46) w art. 98 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) nie stwierdza nieprawidłowości w imiennym raporcie miesięcznym w terminie określonym w art. 41 ust. 7, ”;

47) art. 115 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 115.1. Zakład jest następcą prawnym działających do 1950 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczalni społecznych i funduszy ubezpieczeniowych w zakresie ubezpieczeń społecznych i jest uprawniony, jeżeli nie narusza to ujawnionego w księdze wieczystej prawa własności lub prawa użytkowania wieczystego osób trzecich, do występowania o zwrot nieruchomości, stanowiących w podanym okresie własność tych podmiotów.

2. Zakład występuje o zwrot nieruchomości, jeżeli nieruchomość jest niezbędna dla wykonywania jego zadań.

3. Stwierdzenie, że Zakład jest następcą prawnym właściciela nieruchomości, w rozumieniu ust. 1, oraz orzeczenie o zwrocie na rzecz Zakładu nieruchomości następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez wojewodę.

4. Ostateczna decyzja wojewody, o której mowa w ust. 3, stanowi podstawę wpisu w księdze wieczystej.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 3, nie jest wymagana, jeżeli ostatnim ujawnionym w księdze wieczystej właścicielem jest jeden z podmiotów, o których mowa w ust. 1, którego następcą prawnym jest Zakład oraz nie jest ujawnione w księdze wieczystej prawo użytkowania wieczystego osób trzecich. Wpis prawa własności Zakładu do księgi wieczystej następuje na jego jednostronny wniosek.

6. Wnioski o wszczęcie postępowania zgłasza się do dnia 31 grudnia 2010 r.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz.U. z 1991r. Nr 45, poz. 200, z 1997r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 90, poz. 1000 oraz z 2001 r. Nr 154, poz. 1791) w art. 13 :

- 1) w ust. 1 skreśla się wyrazy „ z zastrzeżeniem ust. 2”,
- 2) skreśla się ust.2.

Art. 3 .

W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 155, poz. 1016, z 2000 r. Nr 48, poz. 546 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 76, poz. 806 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16:

a) w ust. 2a dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Archiwa państwowe mogą również prowadzić działalność usługową polegającą na przechowywaniu, kopiowaniu i konserwacji dokumentacji o czasowym okresie przechowywania, w tym dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców.”,

b) w ust. 2b:

- w zdaniu wstępnym po wyrazach „usług archiwalnych” dodaje się wyrazy „ i usług dotyczących dokumentacji o czasowym okresie przechowywania”,

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyszukiwania materiałów archiwalnych i dokumentacji o czasowym okresie przechowywania oraz prowadzenia kwerend, ”,

- w pkt 2 skreśla się wyrazy „i fotokopiowania”,

- po pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) przechowywania dokumentacji o czasowym okresie przechowywania oraz sporządzania jej odpisów i kopii.”,

c) w ust. 2c:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywaniem usług archiwalnych i usług dotyczących dokumentacji o czasowym okresie przechowywania (wyszukiwania i kopiowania)”,

- w pkt 2 i 3 po wyrazie „archiwalnych” dodaje się wyrazy „i dokumentacji o czasowym okresie przechowywania”;

2) w art. 21 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„ 7) opiniowanie wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w dziedzinie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania,

8) prowadzenie ewidencji zezwoleń, o których mowa w pkt 7.”;

3) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4 a

Działalność gospodarcza w dziedzinie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania.

Art. 51a. 1. Działalność gospodarczą w dziedzinie przechowywania dokumentacji osobowej i placowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania, zwanej dalej „dokumentacją”, mogą wykonywać przedsiębiorcy, na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 51b.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1, może być prowadzona także przez:

1) archiwa państwowe,

2) Stowarzyszenie Archiwistów Polskich.

3. Przedsiębiorca może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, wyłącznie w formie spółki kapitałowej, której kapitał zakładowy jest nie niższy od określonego w art. 154 § 1 lub art. 308 § 1 Kodeksu spółek handlowych.

Art. 51b. Zezwolenie na podjęcie działalności gospodarczej w dziedzinie przechowywania dokumentacji, zwane dalej „zezwoleniem”, jest wydawane przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności objętej zezwoleniem, po uzyskaniu pozytywnej opinii Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.

Art. 51c. 1. Zezwolenie jest wydawane na pisemny wniosek przedsiębiorcy, zawierający:

1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adresu,

2) numer w rejestrze przedsiębiorców,

3) określenie miejsca lub miejsc, w których będzie wykonywana działalność objęta zezwoleniem i daty jej rozpoczęcia.

2. Do wniosku należy dołączyć:

1) aktualny odpis z właściwego rejestru,

2) odpis zaświadczenia o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego REGON,

3) urzędowo poświadczony odpis umowy (statutu) spółki,

4) listę członków zarządu spółki kapitałowej oraz prokurentów przedsiębiorcy wraz z numerami PESEL nadanymi tym osobom w systemie ewidencji ludności, a w przypadku gdy funkcje te sprawują cudzoziemcy – wraz z informacją o dacie i miejscu urodzenia, imionach rodziców, nazwisku rodowym matki, miejscu zamieszkania i ewentualnym miejscu zameldowania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, numerze paszportu oraz numerze wizego albo karty pobytu,

5) zaświadczenie o niekaralności członków zarządów spółek kapitałowych za przestępstwa przeciwko dokumentom i mieniu,

6) regulamin świadczenia usług, których dotyczy wnioski o wydanie zezwolenia,

7) plan techniczno-organizacyjny prowadzenia planowanej działalności objętej zezwoleniem,

8) zaświadczenie właściwego organu podatkowego, że przedsiębiorca nie zalega z wpłatami należności budżetowych oraz zaświadczenie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z opłacaniem składek,

9) zaświadczenie z rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego, że dany przedsiębiorca nie figuruje w tym rejestrze.

Art. 51d. 1. Zezwolenie wydaje się przedsiębiorcy, spełniającemu warunki prowadzenia działalności gospodarczej określonej w art. 51a, a także:

- 1) posiadającemu odpowiednią do rozmiarów planowanej działalności bazę organizacyjno-techniczną,
- 2) członkowie zarządów spółek kapitałowych nie byli karani za przestępstwa przeciwko dokumentom i mieniu.

2. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia wojewoda wzywa przedsiębiorcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia warunki, określone w ust. 1, wymagane do wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem, a także brakujących dokumentów i danych, o których mowa w art. 51c.

Art. 51e. Zezwolenia wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat.

Art. 51 f. W zezwoleniu określa się:

- 1) uprawnionego przedsiębiorcę oraz jego siedzibę i adres,
- 2) zakres działalności objętej zezwoleniem,
- 3) miejsce, w którym będzie wykonywana działalność objęta zezwoleniem,
- 4) termin rozpoczęcia działalności,
- 5) okres ważności zezwolenia.

Art. 51g. 1. O wydaniu zezwolenia wojewoda zawiadamia Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych w terminie 1 miesiąca od dnia kiedy decyzja stała się ostateczna, podając dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1-4.

2. Na podstawie informacji uzyskanych od wojewodów i przedsiębiorców Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych prowadzi ewidencję wydanych zezwoleń, zwaną dalej „ewidencją”.

3. Ewidencja jest jawna.

4. Do ewidencji wpisuje się:

- 1) firmę przedsiębiorcy,
- 2) siedzibę i adres przedsiębiorcy,
- 3) zakres i miejsce (miejsca) wykonywania działalności,
- 4) informacje o cofnięciu i wygaśnięciu zezwolenia, o ograniczeniu jego zakresu lub miejscu wykonywania działalności oraz o rezygnacji z wykonywania działalności objętej zezwoleniem,
- 5) informacje o postawieniu przedsiębiorcy w stan likwidacji lub ogłoszeniu jego upadłości,
- 6) oznaczenie wojewody, który wydał zezwolenie,
- 7) informacje, o których mowa w ust. 6.

5. Wojewoda zawiadamia Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych o zmianie danych wymienionych w ust. 4 pkt 1-4.

6. Przedsiębiorca przekazuje do centrali Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Naczelnemu Dyrektorowi Archiwów Państwowych wykaz pracodawców, których dokumentację przedsiębiorca przejął w danym miesiącu kalendarzowym oraz okres z jakiego ta dokumentacja pochodzi, w terminie do końca następnego miesiąca kalendarzowego.

Art. 51h. Wojewoda odmawia wydania zezwolenia, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca nie spełnia warunków wykonywania działalności objętej zezwoleniem, określonych w art. 51d.ust. 1,
- 2) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem,
- 3) przedsiębiorca nie usunął, w wyznaczonym przez organ wydający zezwolenie terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami prawa regulującymi działalność gospodarczą objętą zezwoleniem,
- 4) wykonywanie działalności objętej zezwoleniem naruszałoby umowy międzynarodowe, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 51i. Wojewoda cofa zezwolenie, jeżeli:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem,
- 2) działalność objęta zezwoleniem wykonywana jest w sposób sprzeczny z przepisami ustawy lub udzielonym zezwoleniem,
- 3) przedsiębiorca przestał spełniać warunki określone przepisami prawa, wymagane do prowadzenia działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu,
- 4) przedsiębiorca nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami prawa regulującymi działalność gospodarczą objętą zezwoleniem, w terminie wyznaczonym przez wojewodę.

2. Wojewoda może cofnąć zezwolenie lub ograniczyć zakres lub miejsce działalności, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca posiadający zezwolenie nie rozpoczął działalności w oznaczonym w zezwoleniu terminie lub zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej, na którą uzyskał zezwolenie,
- 2) ogłoszono likwidację lub upadłość przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie.

3. Decyzja o cofnięciu zezwolenia albo ograniczeniu zakresu lub miejsca prowadzenia działalności następuje po uprzednim wezwaniu przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie do usunięcia przyczyn uzasadniających wydanie takiej decyzji, z wyłączeniem przypadków niecierpiących zwłoki, związanych z likwidacją lub upadłością przedsiębiorcy.

Art. 51j. Przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie zgłaszać wojewodzie wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 51c. ust. 1 i 2, a także informacje o postawieniu przedsiębiorcy w stan likwidacji lub ogłoszeniu jego upadłości.

Art. 51k. Uprawnienia wynikające z zezwolenia udzielonego spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki nie przechodzą na spółkę przejmującą albo nowo zawiązaną.

Art. 51l. 1. Kontrolę działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem przeprowadza wojewoda.

2. Do przeprowadzania kontroli działalności gospodarczej objętej zezwoleniem wojewoda może upoważniać inny organ państwowy lub państwową jednostkę organizacyjną wyspecjalizowaną w kontroli danego rodzaju działalności, zawierając z takim organem lub jednostką organizacyjną porozumienie określające zasady przeprowadzania kontroli, w tym zasady jej finansowania.

Art. 51l. Do wykonywania działalności objętej zezwoleniem stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące przechowania, z wyłączeniem art. 844 § 2.

Art. 51m. 1. Jeżeli w związku z działalnością objętą zezwoleniem, są wykonywane czynności polegające na gromadzeniu, ewidencji, opracowaniu i zabezpieczeniu dokumentacji oraz na wydawaniu z niej odpisów i kopii, przedsiębiorca jest obowiązany zatrudniać przy tych czynnościach osoby posiadające specjalistyczne wykształcenie i praktykę zawodową.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wykształcenia uznanego za specjalistyczne w rozumieniu ust. 1 oraz dokumenty potwierdzające posiadanie praktyki zawodowej, z uwzględnieniem w szczególności przydatności poszczególnych rodzajów wykształcenia do wykonywanych czynności, a także sposobu dokumentowania posiadania praktyki zawodowej, w tym rodzaje dokumentów.

Art. 51n. 1. Dokumentacja powinna być przechowywana w warunkach zapewniających jej należytą ochronę przed zniszczeniem i kradzieżą.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, warunki, w których dokumentacja może być przechowywana z uwzględnieniem w szczególności jej ochrony przed wilgocią, zmianami temperatury oraz szkodliwym oddziaływaniem światła.

Art. 51o. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia maksymalną wysokość opłat pobieranych przez podmioty, o których mowa w art. 51a ust. 1 i 2, za sporządzenie odpisu lub kopii przechowywanej dokumentacji, uwzględniając ponoszone przez te podmioty koszty związane z przechowywaniem dokumentacji i sporządzaniem jej odpisów lub kopii, w szczególności:

- 1) koszty wyszukania dokumentów,
- 2) koszty przygotowania dokumentów do skopiowania lub sporządzenia odpisu,
- 3) koszty sporządzenia odpisu lub kopii,
- 4) koszty zapewnienia dokumentacji odpowiednich warunków przechowywania.

Art. 51p. W sprawach wydania, odmowy wydania lub cofnięcia zezwolenia oraz kontroli działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2).

Art. 51r. 1. W przypadku postawienia przedsiębiorcy w stan likwidacji lub ogłoszenia jego upadłości, odpowiednio likwidator lub syndyk masy upadłości wskazuje przechowawcę, któremu dokumentacja

zostanie przekazana do dalszego przechowywania, zapewniając na ten cel środki finansowe na okres jaki pozostał do wygaśnięcia umów przechowania tej dokumentacji zawartych przez przedsiębiorcę. W braku takiego wskazania, przechowawcę wyznacza sąd rejestrowy, po zapewnieniu przez likwidatora lub syndyka masy upadłości środków finansowych, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

2. Przechowawca, o którym mowa w ust. 1, powinien przed przejęciem dokumentacji uzyskać zezwolenie.

3. W przypadku stwierdzenia przez likwidatora lub syndyka masy upadłości niemożności zapewnienia środków na dalsze przechowywanie, dokumentację przejmuje archiwum państwowe właściwe miejscowo lub wskazane przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych. Koszty przechowywania finansowane są wówczas z budżetu Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przed upływem okresu przechowywania dokumentacji znajdującej się u przedsiębiorcy nastąpi:

- 1) cofnięcie, ograniczenie zakresu lub wygaśnięcie zezwolenia,
- 2) wydanie prawomocnego orzeczenia zakazującego przedsiębiorcy wykonywania działalności objętej zezwoleniem,

5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli przed upływem okresu przechowywania dokumentacji znajdującej się u przedsiębiorcy zrezygnuje on z wykonywania działalności objętej zezwoleniem.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 14 grudnia 1995r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych (Dz. U. z 1996r. Nr 1, poz.2 , z 1999r. Nr 101, poz.1178 oraz z 2001r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081) w art.9 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust.1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„3) kwotę równą wpłatom na rachunki dokonane przez organ rentowy z tytułu świadczeń z ubezpieczeń i zabezpieczeń społecznych, które nie przysługiwały za okres po śmierci posiadacza rachunków – wskazaną we wniosku organu rentowego skierowanym do kasy wraz z podaniem numerów rachunków, na które dokonano wpłat.”;

2) po ust.2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Kasa jest zwolniona od wypłaty pełnej lub częściowej kwoty, o której mowa w ust.1 pkt 3, jeżeli przed otrzymaniem wniosku organu rentowego dokonała z tych rachunków wypłat innym uprawnionym osobom, które to wypłaty nie pozwalają zrealizować wniosku w całości lub części, oraz w ciągu 30 dni od otrzymania wniosku poinformuje o tym organ rentowy wraz ze wskazaniem osób, które pobrały wypłaty.

4. Kasa nie odpowiada za szkody wynikające z wykonania czynności, o których mowa w ust.1 pkt 3 oraz ust.3. Odpowiedzialność w tym zakresie ponosi organ rentowy, który wystąpił z wnioskiem.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153 , Nr 75, poz. 468, z 1998 r. Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 929 i Nr 162, poz. 1116, z 1999 r. Nr 45, poz. 439, Nr 49, poz. 483, Nr 63, poz. 700, Nr 70, poz. 777 , Nr 72, poz. 802, Nr 109, poz. 1236 i Nr 110, poz. 1255 i 1256, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 18 , poz. 230, Nr 95, poz. 1041 i Nr 122, poz. 1311 i 1324, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 88, poz. 961, Nr 97, poz. 1050, Nr 126, poz. 1382 i 1384 i Nr 154, poz. 1796 i 1801 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 169f na końcu dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 169j”;
- 2) po art. 169i dodaje się art. 169j w brzmieniu:
„ 169j. W przypadku emerytów i rencistów dokumentem ,o którym mowa w art. 169f , jest dowód potwierdzający kwotę przekazanej emerytury lub renty, w tym w szczególności odcinek przekazu lub wyciąg bankowy.”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800) w art. 25 skreśla się ust. 4.

Art. 7.

W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz.U. Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 60, poz.702, z 2001r. Nr 8, poz.64 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) w art. 100a wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu :
„ 1a. Kwotę składki, o której mowa w ust. 1, ustala się w wysokości przekazanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych nominalnej wartości składki wraz z nominalną wartością odsetek za opóźnienie , z zastrzeżeniem ust. 1b-10.

1b. Otwarty fundusz umarza jednostki rozrachunkowe odpowiadające kwocie, o której mowa w ust. 1a, pomniejszonej o równowartość opłat pobranych przez towarzystwo zarządzające tym funduszem.”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„ 2. Jeżeli zwrot nienależnie otrzymanej składki następuje w wyniku unieważnienia umowy z otwartym funduszem lub zmiany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z urzędu nieprawidłowego wpisu w Centralnym Rejestrze Członków Otwartych Funduszy Emerytalnych, w celu ustalenia kwoty składki, o której mowa w ust. 1, otwarty fundusz umarza jednostki rozrachunkowe uzyskane za nienależnie otrzymaną składkę, z uwzględnieniem ust. 3-10.”;

3) w ust. 4, 5 i 9 wyrazy „ Kodeksu cywilnego” zastępuje się wyrazami „ o systemie ubezpieczeń społecznych”;

4) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli zwrot nienależnej składki następuje w wyniku nieważności umowy z otwartym funduszem, a otwarty fundusz dokonał wypłaty transferowej zgodnie z art. 119, 126 lub 131, towarzystwo zarządzające tym funduszem finansuje kwotę stanowiącą równowartość różnicy pomiędzy kwotą określoną zgodnie z ust. 4 do dnia dokonania wypłaty transferowej, a kwotą przekazaną w wypłacie transferowej.”;

5) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu :

„ 7a. Jeżeli zwrot nienależnie otrzymanej składki następuje w sytuacji określonej w ust. 2 całą kwotą otrzymaną w wyniku wypłaty transferowej traktuje się jako jedną składkę.”.

Art. 8 .

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.57:

a) w ust.1w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„ 3) kwotę równą wpłatom na rachunki dokonane przez organ rentowy z tytułu świadczeń z ubezpieczeń i zabezpieczeń społecznych, które nie przysługiwały za okres po śmierci posiadacza rachunków – wskazaną we wniosku organu rentowego skierowanym do banku wraz z podaniem numerów rachunków, na które dokonano wpłat.”,

b) po ust.3 dodaje się ust.4 i 5 w brzmieniu:

„4. Bank jest zwolniony od wypłaty pełnej lub częściowej kwoty, o której mowa w ust.1 pkt 3, jeżeli przed otrzymaniem wniosku organu rentowego dokonał z tych rachunków wypłat innym uprawnionym osobom, które to wypłaty nie pozwalają zrealizować wniosku w całości lub części, oraz w ciągu 30 dni od otrzymania wniosku poinformuje o tym organ rentowy wraz ze wskazaniem osób, które pobrały wypłaty.

5. Bank nie odpowiada za szkody wynikające z wykonania czynności, o których mowa w ust.1 pkt 3 oraz ust.4. Odpowiedzialność w tym zakresie ponosi organ rentowy, który wystąpił z wnioskiem.”;

2) w art. 105 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„ 2a. Banki, na pisemne żądanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących numerów rachunków bankowych płatników składek oraz przekazywania danych umożliwiających identyfikację posiadaczy tych rachunków.”.

Art. 9.

W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz.1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968 , Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 125a otrzymuje brzmienie:

„ Art. 125a.1. Płatnik składek jest zobowiązany na żądanie organu rentowego do wystawienia dokumentów (zaświadczeń) w celu udowodnienia okresów składkowych, o których mowa w art.6 ust.1 pkt 1, oraz okresów nieskładkowych, o których mowa w art.7 pkt 1, z uwzględnieniem ust. 2 i 5.

2.Płatnik składek jest zobowiązany do wystawienia dokumentów (zaświadczeń) w celu udowodnienia przypadających okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, okresów pracy górniczej oraz okresów pracy na kolei.

3. Płatnik składek jest zobowiązany do wystawienia zaświadczenia o wysokości przychodu stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, wypłaconym za okresy, za który przychód ten przysługuje, a także o wysokości wypłaconych zasiłków, o których mowa w art. 15 ust. 3.

4. Płatnik składek jest zobowiązany przechowywać listy płac, karty wynagrodzeń albo inne dowody, na podstawie których następuje ustalenie podstawy wymiaru emerytury lub renty, przez okres 50 lat od dnia zakończenia przez ubezpieczonego pracy u danego płatnika.

5. Od osoby opłacającej składki na własne ubezpieczenia społeczne organ rentowy może żądać przedłożenia dowodów potwierdzających opłacanie składek oraz wysokości podstawy wymiaru składek za okres przypadający po dniu 31 grudnia 1998r.”;

2) w art.175:

a) w ust. 1 wyrazy „ w ciągu 5 lat od wejścia w życie ustawy” zastępuje się wyrazami „ do dnia 31 grudnia 2006 r.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„ 1a. Płatnicy składek są zobowiązani do skompletowania w terminie do dnia 31 grudnia 2003 r. dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego dla ubezpieczonych , za których przekazują do Zakładu imienne raporty miesięczne, a następnie przekazania tej dokumentacji na

żądanie organu rentowego i w terminie wyznaczonym przez ten organ, poczynając od dnia 1 stycznia 2004 r. – w celu umożliwienia ustalenia kapitału początkowego przez organ rentowy w okresie do dnia 31 grudnia 2006 r.”.

Art. 10.

1. Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. Zakład jest zobowiązany przekazać informację o zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składkach na ubezpieczenie emerytalne, z wyłączeniem składek na otwarte fundusze emerytalne :

- 1) należnych - w przypadku ubezpieczonych nie będących płatnikami tych składek,
- 2) wpłaconych – w przypadku ubezpieczonych będących płatnikami tych składek.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zostanie przekazana :

- 1) za lata 1999-2001 - do dnia 31 marca 2004 r.,
- 2) za rok 2002 – do dnia 31 marca 2005 r.,
- 3) za lata 2003 - 2004 – do dnia 31 grudnia 2005 r.

3. W informacjach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, Zakład jest zobowiązany podać dodatkowo wysokość należnych i odprowadzonych składek na otwarte fundusze emerytalne.

4. W informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 3, Zakład jest zobowiązany podać także wysokość zwaloryzowanych składek określonych w ust. 1 za lata 1999-2004 oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego, gdy kapitał ten został już ubezpieczonemu obliczony.

5. Informację, o której mowa w ust. 1, Zakład przesyła zwykłą przesyłką listową na adres do korespondencji podany w zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, z uwzględnieniem ust. 6.

6. Jeżeli ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych przez więcej niż jednego płatnika składek, informację przesyła się na adres podany w zgłoszeniu, które Zakład otrzymał jako ostatnie.

Art. 11.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy Zakład nie wydaje decyzji o ustaleniu dodatkowej opłaty płatnikom składek i instytucjom obsługującym wpłaty składek na podstawie art. 47 ust. 10c-10h ustawy wymienionej w art. 1:

- 1) w brzmieniu obowiązującym do dnia 17 lutego 2001 r. ,
- 2) w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy ,

w odniesieniu do wszystkich przypadków nieprzekazania lub przekazania błędnego imiennego raportu miesięcznego, deklaracji rozliczeniowej, dokumentu płatniczego lub zlecenia płatniczego zaistniałych do tego dnia.

2. Wszczęte, a nie zakończone postępowania sprawach , o których mowa w ust. 1, podlegają umorzeniu .

3. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 1, dotyczą ubezpieczonego będącego członkiem otwartego funduszu emerytalnego, Zakład przekazuje na rachunek ubezpieczonego w tym funduszu kwotę obliczoną na zasadach i w wysokości odpowiadającej odsetkom od Zakładu, za okres opóźnienia w przekazaniu składki do funduszu.

Art. 12.

Pożyczki udzielone Funduszowi Ubezpieczeń Społecznych z budżetu państwa w latach 1999 – 2000 i odsetki od tych pożyczek podlegają umorzeniu.

Art. 13.

Zwrotu od Zakładu składek za 1999 r. nienależnie opłaconych w 1999 r. można dochodzić do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 14.

Należności z tytułu składek za okres do 1998 r. mogą być przez Zakład umorzone także pomimo braku ich całkowitej nieściągalności w przypadku, gdy zobowiązaną do ich opłacenia jest osoba fizyczna, jeżeli przemawia za tym ważny interes tej osoby.

Art. 15.

Na wniosek płatnika składek rozliczającego składki za więcej niż 5 osób i mniej niż 21 osób Zakład wyraża zgodę na przekazywanie dokumentów określonych w art. 47a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 w formie dokumentu pisemnego według ustalonego wzoru lub w formie wydruku z aktualnego programu informatycznego udostępnionego przez Zakład nie dłużej jednak niż do dnia 31 maja 2003 r.

Art. 16.

1. Przedsiębiorcy, prowadzący działalność gospodarczą w dziedzinie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania przed dniem wejścia w życie ustawy, są obowiązani dostosować swoją formę prawną działania i uzyskać zezwolenie, o których mowa w art. 51a ustawy wymienionej w art. 3, w terminie 3 lat od wejścia w życie niniejszej ustawy, a w przypadku nieuzyskania zezwolenia w tym terminie – zaprzestać prowadzenia działalności.

2. Jeżeli zaprzestanie działalności gospodarczej w dziedzinie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania następuje z powodu rezygnacji przedsiębiorcy z wykonywania działalności gospodarczej przed upływem okresu przechowywania tej dokumentacji, niezłożenia wniosku o zezwolenie lub odmowy wydania

zezwoleń, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 51r ust. 1-3 ustawy wymienionej w art. 3 niniejszej ustawy.

3. Do przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 51g ust. 6 i art. 51j ustawy wymienionej w art. 3 niniejszej ustawy – w części dotyczącej obowiązku informowania wojewody właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności o postawieniu przedsiębiorcy w stan likwidacji lub o ogłoszeniu jego upadłości.

Art. 17.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienionych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych oraz mogą być zmieniane na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18.

1. Zasady zwrotu nienależnie opłaconych składek odprowadzonych do otwartych funduszy emerytalnych określone w art. 1 pkt 7 lit. e) i art. 7 stosuje się do składek zwracanych od dnia wejścia w życie ustawy.
2. Zasady ewidencjonowania informacji na koncie ubezpieczonego określone w art. 1 pkt 17 stosuje się do informacji za okres od dnia 1 stycznia 1999 r.
3. Przepisy art. 1 pkt 22 lit. a), b) i art. 1 pkt 24 stosuje się poczynając od deklaracji rozliczeniowych lub imiennych raportów miesięcznych przekazywanych za styczeń 2003 r.
4. Przepisy art. 1 pkt 23 lit. e) i f) stosuje się do imiennych raportów miesięcznych korygujących i deklaracji rozliczeniowych korygujących przekazywanych poczynając od dnia 1 stycznia 2003r.

Art. 19.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 3 pkt 1 lit. b), który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003r.,
- 2) art. 3 pkt 1 lit. a), c) i pkt 2 i 3, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Główne cele regulacji

Doświadczenia z kolejnych lat funkcjonowania zreformowanych ubezpieczeń społecznych wskazują na potrzebę wprowadzenia do ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych modyfikacji i uzupełnień. Rozwiązania zaproponowane w projektowanej ustawie mają różnorodny charakter. Zmiany o charakterze merytorycznym zmierzają głównie do :

- 1) ograniczenia zakresu informacji przekazywanych do ZUS,

- 2) uproszczenia procedur postępowania mającego na celu odciążenie zarówno płatników składek jak i ZUS,
- 3) usprawnienia obsługi ubezpieczonych,
- 4) stworzenia możliwości zakończenia przez ZUS postępowań wyjaśniających błędne dokumenty ubezpieczeniowe,
- 5) wyeliminowania ograniczeń utrudniających pełne i prawidłowe funkcjonowanie systemu informatycznego,
- 6) usprawnienia przymusowego dochodzenia zaległych składek.

Szczegółowa charakterystyka proponowanych zmian

Art. 1 pkt 1 lit. a) i b)

Pierwsza ze zmian dotyczy żołnierzy i funkcjonariuszy oddelegowanych do pełnienia służby do podmiotów cywilnych. Celem zmiany jest umożliwienie tym podmiotom rozliczania i opłacania składek za tych żołnierzy i funkcjonariuszy, jeżeli w okresie oddelegowania wypłacają im uposażenie. Ponadto jako płatnika składek za żołnierzy zawodowych oraz żołnierzy niezawodowych w służbie czynnej i osoby pełniące zastępcze formy tej służby określono – jednostki podległe Ministrowi Obrony Narodowej – taka nazwa tego organu została bowiem określona w Konstytucji.

Celem drugiej z proponowanych zmian jest stworzenie możliwości rozliczania i opłacania składek za ubezpieczonych wykonujących prace w podlegających gminom szkołach, przedszkolach i placówkach oświatowo-wychowawczych przez specjalnie w tym celu powoływane jednostki obsługi ekonomiczno-administracyjnej gmin. W obecnym stanie prawnym funkcje te może pełnić jedynie podmiot zatrudniający, a więc same szkoły, przedszkola i placówki oświatowe. W większości przypadków są to małe podmioty, dla których rozliczanie i opłacanie składek jest bardzo uciążliwe i wiąże się z ponoszeniem dodatkowych kosztów. Rozliczanie i opłacanie składek przez jednostki obsługi ekonomiczno-administracyjnej gmin niewątpliwie odciąży te podmioty i zmniejszy koszty. Ponadto przejęcie rozliczania i opłacania składek przez wyspecjalizowane jednostki przyczyni się do zmniejszenia nieprawidłowości występujących w tym zakresie.

Propozycje te wychodzą naprzeciw zgłaszanym postulatam.

Art. 1 pkt 2

Proponowana zmiana wypełnia lukę prawną, która powoduje, że w większości przypadków wspólnicy jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością pozbawieni są ochrony ubezpieczeniowej. W obecnym stanie prawnym, aby podlegać ubezpieczeniom społecznym muszą mieć zawartą ze spółką umowę. Nie zawsze jednak mogą skutecznie zawrzeć umowy „sami ze sobą”. Zgodnie z propozycją wspólnicy ci traktowani byłiby w zakresie ubezpieczeń społecznych tak samo jak osoby prowadzące działalność gospodarczą.

Potrzeba uregulowania tego problemu sygnalizowana jest od dawna.

Natomiast konieczność zapisania w ustawie, że ubezpieczeniom społecznym na zasadach określonych dla osób prowadzących pozarolniczą działalność podlegają także wspólnicy spółek jawnych, komandytowych i partnerskich jest wynikiem zmian wprowadzonych do przepisów o działalności gospodarczej. W konsekwencji tych zmian wspólnicy spółek jawnych, komandytowych i partnerskich nie mogą już bowiem być uznawani za osoby prowadzące działalność gospodarczą. Proponowana regulacja nie wprowadza zmian, a jedynie utrzymuje stan obowiązujący przed zmianami przepisów o działalności gospodarczej, kiedy to wspólnicy tych spółek również podlegali ubezpieczeniom społecznym jak osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Art. 1 pkt 3

Propozycja modyfikuje zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym żołnierzy niezawodowych w służbie czynnej i osób odbywających zastępcze formy służby wojskowej, w przypadku gdy mają jeszcze inny tytuł do ubezpieczeń, np. prowadzą działalność gospodarczą. W obecnym stanie prawnym osoby te podlegają podwójnie ubezpieczeniom społecznym - z tytułu służby i prowadzenia działalności. Zgodnie z propozycją osoby te będą podlegały ubezpieczeniom społecznym z tytułu służby tylko wówczas, gdy nie będą miały innych tytułów do ubezpieczeń. Składka na ubezpieczenia

społeczne żołnierzy niezawodowych w służbie czynnej i osób odbywających zastępcze formy służby wojskowej finansowana jest ze środków budżetowych. Dlatego też osoby te powinny być obejmowane ubezpieczeniami społecznymi z tytułu służby tylko wówczas, gdy nie mają innej ochrony ubezpieczeniowej. Jest to zgodne z ogólną konstrukcją przyjętą w ustawie w stosunku do innych ubezpieczonych, których składki finansowane są ze środków budżetowych, np. osób pobierających zasiłek macierzyński lub przebywających na urlopie wychowawczym.

Art. 1 pkt 4

Propozycja modyfikuje zasady obejmowania dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, np. w przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą. W obecnym stanie prawnym objęcie tym ubezpieczeniem może nastąpić nie wcześniej niż od dnia złożenia wniosku. Wniosek ten składany jest na formularzu zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych. Jednocześnie na dokonanie zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych osoby te mają 7 dni od rozpoczęcia prowadzenia działalności. Jeżeli termin ten będzie dotrzymany i np. zgłoszenie zostanie dokonane 7 dnia, osoba ta będzie podlegała ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym od pierwszego dnia prowadzenia działalności, a chorobowemu – dopiero od 7. Proponowana zmiana eliminuje tę niespójność.

Art. 1 pkt 5

Celem zmiany jest wyeliminowanie przypadków opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przez ubezpieczonego rocznej podstawy wymiaru składek. Propozycja zakłada, że również płatnicy składek i ubezpieczeni powinni na bieżąco kontrolować, czy nie została osiągnięta roczna podstawa wymiaru składek. Obecnie cały ciężar dopilnowania aby po osiągnięciu 30-krotności nie były dalej opłacane składki spoczywa na ZUS, który w znacznej części przypadków nie ma możliwości bieżącego wychwytywania przekroczenia przez ubezpieczonych rocznego ograniczenia. Związane jest to przede wszystkim z błędami występującymi w dokumentach ubezpieczeniowych. Prawidłowe rozliczenie 30-krotności, zwłaszcza w przypadku kilku zatrudnień, możliwe jest dopiero po zamknięciu roku, kiedy znane są pełne roczne dochody. Próba wcześniejszego rozliczenia jest obarczona dużym błędem, co powoduje konieczność wielu korekt.

Zaproponowane rozwiązanie nie nakłada na zakłady pracy czy ubezpieczonych dodatkowych uciążliwych obowiązków. Racjonalizuje natomiast sprawdzanie osiągania przez ubezpieczonych rocznej podstawy wymiaru składek. Zakłady pracy posiadają bowiem możliwość bieżącego kontrolowania osiągnięcia przez ubezpieczonego rocznej podstawy wymiaru składek. Jeżeli ubezpieczony jest zatrudniony tylko w jednym zakładzie pracy, zakład ten posiada informację o kwotach, od których co miesiąc naliczane były składki. Na bieżąco może więc uchwycić moment, kiedy podstawa ta przekracza roczne ograniczenie. W przypadku natomiast gdy osoba ubezpieczona jest z tytułu zatrudnienia w kilku zakładach pracy, od wszystkich zakładów pracy co miesiąc dostaje informacje o kwotach, od których naliczone zostały składki. Tym samym na bieżąco ma pełną informację pozwalającą na uchwycenie momentu, kiedy łączna podstawa przekracza roczne ograniczenie. Może więc o tym fakcie poinformować wszystkie zakłady pracy.

Art.1 pkt 6, 7 lit a-c, 8, 9, 10 i 11

Proponowane zmiany zmierzają do usprawnienia dochodzenia należności z tytułu składek. Z jednej strony stwarzają możliwości skuteczniejszej egzekucji, z drugiej zaś – jeżeli egzekucja ta jest trwale bezskuteczna, a więc nie ma szans na ściągnięcie zadłużenia - dają szersze możliwości umarzania. W szczególności :

- 1) proponuje się przyjęcie zasady, że odsetek za zwłokę nie nalicza się jeżeli ich wysokość nie przekraczałyby 2,00. zł. Jest to rozwiązanie analogiczne jak przyjęte dla podatków (pkt 6 lit.a),
- 2) proponuje się przyjęcie generalnej zasady, że należności z tytułu składek przedawniają się po upływie 10 lat. Nie stanowi to zasadniczego odejścia od zasad obecnie obowiązujących, zgodnie z którymi należności przedawniają się po upływie 5 lat, a w przypadku gdy bieg przedawnienia został przerwany – po 10 latach. Generalnie bowiem bieg przedawnienia jest przerywany. Wydłużenie okresu przedawnienia wynika ze specyfiki należności z tytułu składek, które decydują o sytuacji finansowej ubezpieczonego na starość . Stąd też muszą być szczególnie chronione. Aby osiągnąć w pełni ten cel dodatkowo proponuje się, aby do okresu przedawnienia nie były wliczane okresy, gdy zadłużenie nie może być dochodzone, np. z powodu postępowania sądowego. Ponadto proponuje się nieprzedawnianie należności zabezpieczonych hipoteką lub zastawem, przy czym po upływie terminu przedawnienia należności będą mogły być egzekwowane tylko z przedmiotu hipoteki lub zastawu. Jest to rozwiązanie zbliżone do obowiązującego w podatkach. (pkt 7 lit. a- c),
- 3) proponuje się wprowadzenie zmian w zakresie zabezpieczenia hipotecznego należności z tytułu składek. W szczególności proponuje się rozszerzenie przedmiotu hipoteki przez przyjęcie rozwiązania analogicznego jak w podatkach. Ponadto proponuje się wyraźne zapisanie, że hipoteka ustanowiona dla zabezpieczenia należności z tytułu składek zaspokajana jest na równi z hipoteką ustanowioną dla zabezpieczenia należności podatkowych. Są to bowiem równorzędne hipoteki przymusowe , znajdujące swoje umocowanie w Ordynacji podatkowej / pkt 8/ ,
- 4) proponuje się danie ZUS prawa żądania wyjawienia nieruchomości i praw majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki lub zastawu, jeżeli ze zgromadzonych dowodów wynika, że należności z tytułu składek mogą być niezapłacone / pkt. 8 lit. d/,
- 5) proponuje się danie ZUS możliwości umarzania:
 - a) należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne ubezpieczonych będących równocześnie płatnikami tych składek , pomimo braku ich całkowitej nieściągalności, jeżeli za umorzeniem przemawiają szczególne względy społeczne. Obecnie w każdym przypadku warunkiem niezbędnym do umorzenia jest stwierdzenie całkowitej nieściągalności. Proponowana zmiana będzie dotyczyła głównie zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących działalność gospodarczą, powstałego w okresie prowadzenia działalności , a dochodzonego już po jej zaprzestaniu. W praktyce występują bowiem przypadki, że istnieje możliwość ściągnięcia tego zadłużenia /np. z zasiłku z pomocy społecznej/, jednakże z uwagi na bardzo niskie dochody prowadzi to do jeszcze większego ubóstwa dłużnika. W przypadku ubezpieczonych będących równocześnie płatnikami składek na własne ubezpieczenia świadczenia emerytalno-rentowe wyliczane są w oparciu o wpłacone składki. Jeżeli więc wystąpią o umorzenie składek sami zdecydują o poniesieniu konsekwencji w postaci zaniżenia przyszłego świadczenia / pkt 9 lit. c/,
 - b) należności z tytułu składek, gdy nastąpiło zaprzestanie prowadzenia działalności / i stwierdzono całkowitą nieściągalność/, jakkolwiek formalnie nie nastąpiło wykreślenie dłużnika z właściwego rejestru. Przykładowo w praktyce występują przypadki, gdy pomimo ukończenia postępowania upadłościowego / i stwierdzenia całkowitej nieściągalności/ nie następuje wykreślenie z rejestru / pkt 9 lit a i b/.
- 6) proponuje się zmienić zasady naliczania odsetek za zwłokę w przypadku udzielania układu ratalnego. Przyjęto rozwiązanie analogiczne jak w podatkach gdzie odsetek nie nalicza się począwszy od następnego dnia po dniu złożenia wniosku. Obecnie w przypadku spłaty zadłużenia z tytułu składek w ramach układu ratalnego, odsetek nie nalicza się od daty wpływu wniosku, co zaniża należności ZUS z tytułu naliczanych odsetek za zwłokę/ pkt 10/.
- 7) proponuje się rozciągnięcie na składki rozwiązania analogicznego do zapisanego w art. 82 § 2 ustawy - Ordynacja podatkowa, przez wprowadzenie do Prawa bankowego przepisu

zobowiązującego banki do przekazywania do ZUS informacji dotyczących numerów bankowych płatników składek.

Art. 1 pkt 7 lit d) - f) i art. 7

Proponuje się przyjęcie zasady, że nienależne składki przekazane do ofe zawsze podlegają zwrotowi w wysokości :

- 1) składek / i odsetek/ przekazanych przez ZUS do ofe, a więc w wysokości nominalnej lub
- 2) powstałej po umorzeniu jednostek rozrachunkowych – jeżeli zwrot składek jest następstwem unieważnienia umowy lub wykreślenia przez ZUS z urzędu nieprawidłowego wpisu w Centralnym Rejestrze Członków OFE.

Celem proponowanej zmiany jest umożliwienie wycofywania składek nienależnie przekazanych do ofe, np. po przekroczeniu przez ubezpieczonego rocznej podstawy wymiaru składek, w przypadku sfalszowania umowy z ofe.

W obecnym stanie prawnym, na wniosek ubezpieczonego, nienależnie opłacone składki odprowadzone do ofe mogą być zaliczone na poczet przyszłych składek. Przyjęte rozwiązanie wymaga, aby w każdym przypadku ZUS zawiadamiał ubezpieczonego o stwierdzonej nadpłacie, w celu umożliwienia mu złożenia wniosku o zaliczenie jej na poczet przyszłych składek. Jest to dla ZUS bardzo pracochłonne i o tyle bezcelowe, że jak wykazuje praktyka zdecydowana większość ubezpieczonych decyduje się na zwrot nadpłaconych składek. Stąd też, w ramach upraszczania systemu, proponuje się aby nienależnie opłacone składki przekazane do ofe zawsze podlegały zwrotowi.

Obecnie w każdym przypadku wycofywania składek z ofe zwracana powinna być kwota powstałych po umorzeniu jednostek rozrachunkowych nabytych za nienależną składkę. Ustalenie tej kwoty jest możliwe jedynie w przypadku gdy likwidowany jest rachunek ubezpieczonego w ofe, a więc jeżeli zwrot składek jest następstwem unieważnienia umowy lub wykreślenia przez ZUS z urzędu nieprawidłowego wpisu w CRCZOFE. W przypadku natomiast, gdy zwrotowi podlega tylko część składek / a ma to miejsce np. w przypadku zwrotów związanych z przekroczeniem rocznej podstawy składek/ wyliczenie kwoty podlegającej zwrotowi i jej wycofanie przy zastosowaniu tego schematu jest bardzo skomplikowane. Dla części przypadków, kiedy ubezpieczony zmienia ofe jest praktycznie niewykonalne. Dlatego też proponuje się, aby w tych przypadkach zwracana była kwota w wysokości przekazanej przez ZUS, a więc nominalnej.

Art. 1 pkt 12, 13, 14 lit. a)

Proponuje się uproszczenie zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych przez ograniczenie ilości przekazywanych informacji. Proponuje się zrezygnować z podawania w zgłoszeniu :

- a) danych dotyczących cudzoziemców / o karcie stałego lub czasowego pobytu/,
- b) wymiaru czasu pracy,
- c) stopnia pokrewieństwa lub powinowactwa,
- d) niezdolności do pracy,
- e) kodu wykształcenia.

Konieczność podawania w dokumentach zgłoszeniowych dużej ilości danych utrudnia płatnikom składek ich prawidłowe wypełnianie. W konsekwencji jest źródłem poważnej liczby błędów, przekładających się na błędy w KSI trudne do usunięcia. Dlatego też zakłada się, że w zgłoszeniu do ubezpieczeń ZUS powinien zbierać przede wszystkim te dane, które są niezbędne do poprawnego założenia, a następnie prowadzenia kont ubezpieczonych.

Dlatego też nie ma uzasadnienia do zbierania danych o kodzie wykształcenia, które to informacje nie są wykorzystywane dla potrzeb ubezpieczeniowych. Natomiast zbieranie danych dotyczących kodu zawodu ograniczy się do osób wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z pierwotnym założeniem podawane w zgłoszeniu do ubezpieczeń dane dotyczące pracy górniczej oraz pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze miały być wykorzystywane przy ustaleniu prawa do świadczeń emerytalnych / do emerytury górniczej oraz emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze/. Praktyka wykazała, że dane te obciążone są dużym procentem błędów. Są więc niewiarygodne i nie będą mogły być wykorzystywane do ustalenia prawa do świadczeń emerytalnych. Dlatego też, wprowadzając zmianę do ustawy o emeryturach i rentach z FUS, proponuje się aby dane te były dokumentowane tradycyjnymi środkami dowodowymi służącymi do ustalania okresów takiej pracy przebytych do końca 1998 r. Zabezpieczy to należycie interesy ubezpieczonych.

Art. 1 pkt 14 lit. b) i c)

Proponuje się usprawnienie przeprowadzania korekt zgłoszeń do ubezpieczeń. Przy obecnie obowiązujących zasadach brak jest możliwości dokonania skutecznej korekty w przypadku podania błędnego tytułu do ubezpieczeń oraz niewłaściwych rodzajów ubezpieczeń i dat ich powstania. Dlatego też proponuje się aby w przypadku tego rodzaju błędów płatnik składek dokonywał korekty przez wyrejestrowanie, a następnie ponowne zgłoszenie do ubezpieczeń. Umożliwi to przetworzenie korekt i wprowadzenie ich na konta ubezpieczonych.

Art. 1 pkt 16

Proponuje się wyraźne zapisanie, że po uprawomocnieniu się decyzji, w celu jej wykonania, płatnik składek zobowiązany jest złożyć wszystkie wymagane dokumenty ubezpieczeniowe za okres objęty decyzją, a więc brakujące zgłoszenia do ubezpieczeń, imienne raporty miesięczne i deklaracje rozliczeniowe. Umożliwi to ZUS zaewidencjonowanie danych na kontach płatników składek i ubezpieczonych. Nie stanowi to dodatkowego obciążenia płatnika składek, a jedynie wyegzekwowanie obowiązków, których nie wykonał w przeszłości, a które powinien wykonać, co potwierdza prawomocna decyzja.

Art. 1 pkt 17 i 36 lit. b)

Proponuje się zrezygnować z instytucji uzupełniania konta ubezpieczonego. W zamian proponuje się przyjęcie zasady, że waloryzacji będą podlegały zaewidencjonowane na koncie ubezpieczonego składki na ubezpieczenie emerytalne w części dotyczącej I filaru:

- 1) należne – w przypadku ubezpieczonych nie będących płatnikami składek / np. pracowników/,
- 2) wpłacone – w przypadku pozostałych ubezpieczonych, a więc będących płatnikami składek / np. osób prowadzących działalność gospodarczą/.

W konsekwencji te właśnie składki będą w przyszłości przyjmowane do emerytury z I filaru. Propozycja zmierza do osiągnięcia w zasadzie tego samego celu co uzupełnianie konta, ale bez konieczności stosowania skomplikowanej procedury. Uzupełnianie konta /zwłaszcza po zmianie wprowadzonej ustawą z dnia 11 stycznia 2001 r. /, na wniosek lub z urzędu przez ZUS, faktycznie prowadzi bowiem do gromadzenia na koncie ubezpieczonych nie będących płatnikami składek informacji o składkach należnych na ubezpieczenie emerytalne. Aby jednak mogło do tego dojść musi być wyczerpana określona w ustawie procedura, angażująca zarówno ubezpieczonego jak i ZUS. Procedura ta jest bardzo uciążliwa nie tylko dla ZUS, ale także dla ubezpieczonego. Po stronie ZUS, z uwagi na fakt, że w praktyce dotyczy znacznej grupy ubezpieczonych, musi absorbować odczuwalne siły i środki. Propozycja zakłada, że na kontach ubezpieczonych nie będących płatnikami składek gromadzona będzie informacja o składkach należnych na ubezpieczenie emerytalne w części dotyczącej I filaru, z mocy ustawy, a więc bez konieczności stosowania skomplikowanej procedury. Zakłada się, że zasada ta będzie stosowana od 1 stycznia 1999r. Zapewni to jednolitość systemu od początku jego obowiązywania, zwłaszcza że procedura

uzupełniania kont ubezpieczonych na wniosek lub z urzędu, nie została jeszcze przez ZUS uruchomiona.

Nie pogorszy to sytuacji ubezpieczonych natomiast zwolni ZUS z obowiązku zastosowania procedury uzupełniania z urzędu kont ubezpieczonych w przypadku stwierdzenia nieopłacenia składek za lata ubiegłe.

Jednocześnie daje się ZUS prawo odmówienia zaewidencjonowania na koncie ubezpieczonego składki należnej lub jej anulowanie, jeżeli składka ta nie zostanie opłacona, a zostanie stwierdzone, że ubezpieczony współdziałał z płatnikiem składek w celu uniknięcia obowiązku jej opłacenia. Jest to utrzymanie zasady obecnie obowiązującej przy uzupełnianiu konta.

Ponadto daje się ubezpieczonemu prawo uzyskiwania informacji, czy ZUS podjął działania zmierzające do ściągnięcia składki należnej jeżeli stwierdzi, że składka nie została opłacona.

Dodatkowo zakłada się, że w sprawozdaniu z wykonania planu finansowego ZUS podawana będzie informacja o kwocie składek należnych zaewidencjonowanej na kontach ubezpieczonych, które nie zostały opłacone.

Art. 1 pkt 18 lit. b) - c), pkt 19 i 46

Proponuje się wyznaczenie granicznego terminu, 30 kwietnia roku następnego, do którego płatnicy składek powinni składać „autokorekty” dokumentów rozliczeniowych. Złożenie korekty po tym terminie byłoby naruszeniem prawa, skutkującym możliwością wymierzenia kary grzywny. Zdopinguje to płatników składek do bieżącego sprawdzania i weryfikowania złożonych dokumentów, co powinno przyczynić się do poprawy bazy danych. Obecnie przyjęte rozwiązanie, które zezwala płatnikom na dokonywanie korekt nawet po wielu latach ma destrukcyjny wpływ na funkcjonowanie systemu. Powoduje, że przez wiele lat nie można uznać rozliczeń za zamknięte.

Zasada ta nie miałaby zastosowania w przypadku konieczności dokonania korekty będącej wynikiem działań ZUS, a więc wynikiem kontroli albo postępowania wyjaśniającego wszczętego przez ZUS lub wyroku sądowego.

Art. 1 pkt 18 lit. d)

Proponuje się wyraźne określenie, że informacja o składkach przekazywana ubezpieczonemu przez płatnika składek powinna zawierać także datę jej sporządzenia i podpis. Jest to niezbędne ponieważ w przyszłości informacja ta może stanowić dokument wykorzystywany przez ZUS do wprowadzania lub korygowania zapisów na kontach ubezpieczonych, w przypadku gdy płatnik składek nie złoży dokumentów ubezpieczeniowych lub złoży błędne dokumenty.

Art. 1 pkt 18 lit. e) i art. 5

Proponuje się zwolnienie podmiotów wypłacających emerytury i renty z obowiązku przekazywania emerytom i rencistom informacji o składkach na ich ubezpieczenie zdrowotne.

Przekazywanie takiej informacji wiąże się z ponoszeniem dodatkowych kosztów, w przypadku przekazywania świadczenia na rachunek bankowy.

W konsekwencji proponuje się, aby do czasu wydania kart ubezpieczenia dowodem potwierdzającym podleganie ubezpieczeniu zdrowotnemu był każdy dokument potwierdzający kwotę przekazanej emerytury lub renty, w tym w szczególności odcinek przekazu lub wyciąg bankowy.

Art. 1 pkt 20, 21 i 23 lit. a) i b)

Proponuje się uproszczenie zgłoszeń płatników składek poprzez ograniczenie ilości przekazywanych informacji oraz zmianę zasad składania tych zgłoszeń. W szczególności proponuje się :

- 1) zrezygnować z podawania w zgłoszeniu płatnika składek danych dotyczących:
 - a) daty rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności,
 - b) posiadania statusu zakładu pracy chronionej lub aktywności zawodowej.

2) przyjęcie zasady, że zgłoszenia płatników składek dokonywane są w formie papierowej, z dołączoną kopią dokumentów potwierdzającą identyfikatory / NIP, REGON/.

Dokonywanie zgłoszeń płatników składek w formie papierowej, z dołączoną kopią dokumentów potwierdzającą identyfikatory, ma przeciwdziałać nieprawidłowościom przy zakładaniu kont płatników składek. Wpłyne to na poprawę rozliczania składek, w tym składek przekazywanych do ofe. Konsekwencją założenia konta z błędnymi danymi identyfikacyjnymi jest bowiem brak możliwości „dowiązania” do tych kont bieżąco składanych dokumentów rozliczeniowych, a tym samym dokonanie rozliczenia opłaconych składek.

Art. 1 pkt 22 lit a) i b) i pkt 24

Proponuje się zwolnienie osób prowadzących pozarolniczą działalność, opłacających składki za siebie i osoby współpracujące, ze składania dokumentów rozliczeniowych za kolejne miesiące, jeżeli nic się nie zmienia w stosunku do danych wykazanych w ostatnio złożonym dokumencie. Proponuje się także zwolnienie płatników składek ze składania dokumentów rozliczeniowych za te miesiące, w których następuje wprawdzie zmiana, ale będąca wynikiem zmiany minimalnych stawek / raz na kwartał/.

Proponuje się aby procedura ta obowiązywała od stycznia 2003 r. , w oparciu o dokumenty rozliczeniowe złożone za styczeń 2003 r.

Rozwiązanie to w sposób odczuwalny odciąży znaczącą grupę płatników składek. Osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą opłacające składki za siebie i osoby współpracujące stanowią bowiem prawie 53% wszystkich płatników składek. Istotne jest również to, że są to przedsiębiorcy z reguły nie korzystający z usług specjalistów z zakresu ubezpieczeń społecznych, dla których wypełnianie dokumentów ubezpieczeniowych stanowi znaczną uciążliwość. Po wprowadzeniu proponowanego rozwiązania płatnicy ci będą mogli nie składać dokumentów rozliczeniowych nawet miesiącami. Wymaga zaznaczenia, że dotyczyć to będzie nie tylko płatników składek opłacających składki nie tylko w minimalnych stawkach, ale również wyższych. W tym drugim przypadku częstość składania dokumentów będzie zależała od tego jak wysoka kwota zostanie zadeklarowana – rzadziej będą składali dokumenty ci płatnicy składek, którzy do podstawy wymiaru składek zadeklarują wyższe kwoty.

Proponowane rozwiązanie pośrednio będzie dotyczyło również pozostałych płatników składek. Odciąży bowiem ZUS od konieczności comiesięcznego przetwarzania około 1 mln dokumentów rozliczeniowych . W konsekwencji ZUS będzie miał więcej sił i środków, żeby skoncentrować się na weryfikowaniu dokumentów składanych przez pozostałych płatników składek. Tym samym ZUS będzie mógł szybciej reagować na stwierdzone w nich błędy i sprawniej przeprowadzać postępowania wyjaśniające, co niewątpliwie wpłynie na poprawę jakości obsługi klientów ZUS.

Ponieważ powodzenie realizacji przedstawionej propozycji zależy przede wszystkim od poprawności dokumentów rozliczeniowych zakłada się, że na tym etapie zostanie wprowadzone jedynie w odniesieniu do osób prowadzących pozarolniczą działalność, opłacających składki za siebie i osoby współpracujące. W dokumentach dotyczących tych płatników składek jest bowiem stosunkowo mało błędów. Po analizie skuteczności funkcjonowania tej propozycji , ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na rozliczenia i przekazywalność składek do ofe, rozważona zostanie możliwość jej rozciągnięcia także na pozostałych płatników składek.

Art. 1 pkt 22 lit e)

Proponuje się utrzymanie na stałe 15-dniowego terminu przekazywania przez ZUS składek do ofe. Sprawność KSI zależy w dużej mierze od ograniczenia wprowadzania informacji niepoprawnych. Służy temu zwiększony zakres weryfikacji dokumentów wpływających do ZUS. Obowiązujący w tym roku 15-dniowy termin przekazywania składek do ofe pozwala na przeprowadzenie tej weryfikacji. Jego skrócenie do 10 dni może ograniczyć weryfikację, a tym samym odbić się negatywnie na jakości danych w KSI, a co za tym idzie obniżyć sprawność procesu rozliczeń jako całości.

Art. 1 pkt 22 lit. f) – h) i 38 lit. a)

Proponuje się zmianę zasad naliczania odsetek i dodatkowej opłaty w przypadku opóźnień w przekazaniu składek do ofe.

W przypadku opóźnień z przyczyn leżących po stronie ZUS proponuje się naliczanie odsetek nie w wysokości określonej przepisami Kodeksu cywilnego, jak to ma miejsce obecnie, a w wysokości stopy procentowej stanowiącej średnią arytmetyczną średnich ważonych stóp rentowności 52 - tygodniowych bonów skarbowych sprzedanych na czterech ostatnich przetargach w poprzednim kwartale kalendarzowym. Odsetki naliczane według tej metody, a więc tak jak dla bonów skarbowych, w sposób wystarczający rekompensują ubezpieczonemu opóźnienie w przekazaniu składek do ofe. Odsetki w wysokości określonej przepisami Kodeksu cywilnego są nadmierną rekompensatą. Stanowią natomiast poważne obciążenie dla całego systemu finansów publicznych. ZUS utrzymuje się bowiem z odpisów z FUS. Sfinansowanie przez ZUS wysokich odsetek wymaga więc zwiększenia tych odpisów, co z kolei wymusza zwiększenie dotacji do FUS.

Konsekwentnie proponuje się przyjęcie zasady, że w razie opóźnienia w przekazaniu składki do ofe spowodowanych błędami w dokumentach, płatnikom składek i bankom wymierzana jest dodatkowa opłata w takiej samej wysokości jak odsetki płacone przez ZUS. Oznacza to, że również płatnicy składek i banki nie będą nadmiernie obciążani konsekwencjami popełnianych błędów.

Art. 1 pkt 23 lit. c) i d) oraz art. 15

Proponuje się :

- 1) rozszerzenie obowiązku elektronicznego przekazywania dokumentów ubezpieczeniowych na płatników składek rozliczających składki za więcej niż 5 ubezpieczonych,
- 2) danie ZUS prawa na wyrażanie zgody na przekazywanie przez płatników rozliczających składki za więcej niż 5 ubezpieczonych dokumentów w formie papierowej.

Przekazywanie dokumentów ubezpieczeniowych w formie elektronicznej znacząco poprawia ich jakość. Stąd też rozszerzenie tego obowiązku na kolejną grupę płatników składek jest konieczne dla zapewnienia sprawności całego systemu informatycznego. Jest to w interesie nie tylko ZUS ale także płatników składek i ubezpieczonych. Gwarantuje bowiem ich prawidłową obsługę. Jak wykazują dane ZUS w grupie płatników rozliczających składki za od 6 do 20 ubezpieczonych już obecnie prawie 80 % dokumentów przygotowywana jest w oparciu o program informatyczny Płatnik /udostępniony przez ZUS/. Oznacza to, że płatnicy ci mają już sprzęt komputerowy konieczny do elektronicznego przekazywania dokumentów. W tej sytuacji przejście na tę formę przekazywania dokumentów nie będzie wiązało się z ponoszeniem dodatkowych znaczących kosztów. W celu umożliwienia płatnikom składek dostosowania się do elektronicznego przekazywania dokumentów daje się im możliwość wystąpienia z wnioskiem o przesunięcie wykonania tego obowiązku do dnia 31 maja 2003 r. Jednocześnie proponuje się racjonalniejsze podejście do tego problemu, poprzez danie ZUS prawa zwalniania z obowiązku elektronicznego przekazywania dokumentów wszystkich płatników składek, a nie tylko tych którzy rozliczają składki za więcej niż 1000 ubezpieczonych. Pozwoli to ZUS na uwzględnienie wniosków tych płatników składek, dla których wywiązanie się z obowiązku elektronicznego przekazywania dokumentów jest niemożliwe z przyczyn od nich niezależnych / brak na danym terenie odpowiednich łączny/ lub nieracjonalne / np. w przypadku pracodawców tylko sezonowo zatrudniających większą liczbę pracowników/.

Art. 1 pkt 23 lit. e)

Proponuje się aby płatnicy składek zobowiązani do przekazywania dokumentów ubezpieczeniowych drogą elektroniczną, składając korekty dokumentów rozliczeniowych przekazywali do ZUS wszystkie imienne raporty miesięczne, a więc nie tylko te które podlegają korekcie ale również wszystkie poprawne. Wprowadzenie tego obowiązku nie będzie stanowiło dla płatników składek dodatkowego obciążenia ponieważ wykorzystywany do tego celu program Płatnik automatycznie powieli poprawne imienne raporty miesięczne. Oznacza to, że ilość pracy płatników składek nie ulegnie zmianie.

Celem proponowanej zmiany jest umożliwienie ZUS szerszej weryfikacji dokumentów podczas przyjmowania ich w kanale elektronicznym, jeszcze przed wprowadzeniem ich do systemu centralnego. Weryfikacja taka jest natomiast możliwa tylko wówczas, gdy jest pełen komplet dokumentów.

Art. 1 pkt 25 i 26

Proponuje się danie ZUS prawa :

- 1) sporządzania: zgłoszenia i wyrejestrowania płatnika składek i ubezpieczonego, deklaracji rozliczeniowej i imiennego raportu miesięcznego,
- 2) korygowania we własnym zakresie błędów w dokumentach zgłoszeniowych,
- 3) żądania od płatnika składek, w uzasadnionych przypadkach, ponownego złożenia zgłoszenia płatnika składek lub ubezpieczonego / oraz ich korekt i zmian/.

Posiadając te uprawnienia ZUS będzie mógł sporządzać i korygować dokumenty ubezpieczeniowe w „zastępstwie„ płatnika składek w przypadku, gdy wyegzekwowanie tych dokumentów od płatnika będzie niemożliwe, np. płatnik zostanie zlikwidowany. Pozwoli to ZUS na zamknięcie postępowań wyjaśniających błędy stwierdzone w dokumentach ubezpieczeniowych, a w konsekwencji dokonanie zapisów na kontach płatników składek i ubezpieczonych. Doprowadzi to do rozliczenia składek, w tym składek podlegających przekazaniu do ofe. Pozwoli to również wyegzekwować od płatników składek dokumenty zgłoszeniowe, co do których istnienia w KSI płatnicy składek i ZUS mają rozbieżne opinie.

Art. 1 pkt 27 , art. 9 pkt 2 i art. 10

Proponuje się:

- 1) przekazywać informację o zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składkach jedynie do ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1948 r.,
- 2) ograniczyć zakres informacji do danych o składkach na ubezpieczenie emerytalne w części dotyczącej I filaru:
 - a) należnych – w odniesieniu do ubezpieczonych nie będących płatnikami składek / np. pracowników/,
 - b) wpłaconych – w odniesieniu do ubezpieczonych będących płatnikami składek /np. osób prowadzących działalność gospodarczą/,
- 3) przekazywać informację o dwóch kwotach , tj. składkach w wysokości nominalnej i składkach zwaloryzowanych przy czym:
 - a) składki w wysokości nominalnej podawane będą za ostatnie 12 miesięcy, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, w rozbiciu na miesiące,
 - b) składki zwaloryzowane podawane będą według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku,
- 4) przekazywać informację o zwaloryzownym kapitale początkowym, o ile kapitał ten został ubezpieczonemu obliczony,

5) przekazywanie informacji o emeryturze hipotetycznej ubezpieczonym, którzy na dzień 31 grudnia poprzedniego roku ukończyli 35 lat,

6) przekazywanie informacji o należnych i odprowadzonych składkach do ofe.

ZUS powinien przekazywać ubezpieczonym tylko te informacje, które dotyczą ich przyszłej emerytury. Taka zresztą była pierwotna intencja art. 50 ust. 1 ustawy. Przepis ten w obecnym brzmieniu jest jednak nieprecyzyjny i sugeruje, że chodzi o informację o wszystkich danych zgromadzonych na koncie ubezpieczonego. Przekazywanie wszystkich danych nie znajduje natomiast uzasadnienia, zarówno z punktu widzenia ubezpieczonych jak i ZUS. Dane te są bowiem dla ubezpieczonych bezużyteczne, a ich wygenerowanie wiąże się ze znacznym obciążeniem KSI.

Otrzymanie za ostatni rok informacji o składkach niezwaloryzowanych pozwoli ubezpieczonym sprawdzić, czy na ich koncie zaewidencjonowane zostały wszystkie składki i w prawidłowej wysokości. Jeżeli ubezpieczony stwierdzi, że na jego koncie nie zostały zaewidencjonowane wszystkie składki lub zostały zaewidencjonowane w nieprawidłowej wysokości powinien w pierwszej kolejności interweniować u płatnika składek. Może to bowiem wskazywać, że płatnik składek nie złożył za ubezpieczonego wszystkich imiennych raportów miesięcznych lub w złożonych raportach popełnił błędy uniemożliwiające ich identyfikację. Jeżeli to się potwierdzi, płatnik składek powinien złożyć brakujące raporty lub dokonać korekty błędnych. W przypadku natomiast gdy płatnik składek uzna, że po jego stronie nie ma żadnych nieprawidłowości, ubezpieczony będzie mógł zwrócić się do ZUS. ZUS, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, zaewidencjonuje na koncie ubezpieczonego brakujące składki.

Proponuje się również zmianę zasad przekazywania informacji o hipotetycznej emeryturze. Informacja ta będzie przekazywana ubezpieczonym, którzy ukończyli 35 lat. Początkowo podawana będzie wysokość hipotetycznej emerytury jaką ubezpieczony uzyskałby w wieku emerytalnym określonym w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Poczynając od 2009 r., na 5 lat przed osiągnięciem wieku emerytalnego dodatkowo podawana będzie informacja o wysokości hipotetycznej emerytury jaką ubezpieczony uzyskałby w wieku przekraczającym wiek emerytalny o rok, a także dwa, trzy, cztery i pięć lat.

Proponuje się, aby informacje według stałego schematu były przekazywane poczynając od 2006 r.

W okresie przejściowym proponuje się przekazanie informacji :

- 1) do dnia 31 marca 2004 r. – za lata 1999 –2001,
- 2) do dnia 31 marca 2005 r. – za rok 2002,
- 3) do dnia 31 grudnia 2005 r. – za lata 2003-2004 r. oraz informacji za lata 1999-2004 o składkach zwaloryzowanych i zwaloryzowanym kapitale początkowym jeżeli kapitał ten został ubezpieczonemu obliczony.

Przyjęcie takiego harmonogramu przekazywania informacji wynika z przyjętego założenia, że ubezpieczonym powinna być przekazywana informacja kompletna. Kompletność osiągnie się natomiast dopiero po zakończeniu postępowań wyjaśniających błędne dokumenty za lata ubiegłe. Wcześniejsze przekazanie informacji, z uwagi na jej wyrwykowość, spowoduje jedynie niepotrzebny niepokój. Będzie się natomiast wiązało z zaangażowaniem po stronie ZUS znacznych sił i środków, zarówno na wygenerowanie i przekazanie informacji jak i na obsługę ubezpieczonych, którzy lawinowo mogą zgłaszać się do ZUS z reklamacjami. Uwzględnianie przez ZUS reklamacji ubezpieczonych w kolejnych latach będzie możliwe pod warunkiem, że ich liczba nie sparaliżuje pracy ZUS. Oznacza to konieczność wyczerpania wszystkich możliwości uporządkowania informacji z płatnikami składek zanim ZUS uwikła się w reklamacje ubezpieczonych.

Art. 1 pkt 28

Celem proponowanej zmiany jest danie podstawy prawnej do przekazywania do FUS kwot uzyskanych z odsprzedaży środków finansowych w walutach obcych. Realizując umowy międzynarodowe dotyczące wzajemnych rozliczeń finansowych z tytułu zleconych wypłat świadczeń emerytalno-rentowych ZUS otrzymuje z zagranicznych instytucji środki finansowe w walutach obcych, które powinny być wymienione na walutę polską i przekazane do FUS

Art. 1 pkt 29 i art. 12

Proponuje się zrezygnować z możliwości zaciągania przez FUS pożyczek w budżecie państwa.

W sytuacji gdy budżet państwa jest gwarantem wypłaty świadczeń, wykorzystywanie pożyczki w miejsce dotacji stanowi swego rodzaju patologię finansów publicznych. Jedynym źródłem spłaty tych pożyczek mogą być bowiem jedynie przyszłe przychody z dotacji. Działanie takie jest więc w praktyce przesuwaniem dotacji w czasie, co może być wykorzystywane do doraźnego rozwiązywania problemów budżetu państwa kosztem FUS.

W konsekwencji przewiduje się umorzenie pożyczek udzielonych FUS w latach 1999-2000. Zadłużenie FUS z tytułu pożyczek wynosi 6 mld zł plus odsetki. Wielkość ta stanowi około 130% miesięcznych wpłat składek na ubezpieczenia społeczne. Spłata pożyczki doprowadziłaby do utraty płynności finansowej FUS, a w konsekwencji do opóźnień w wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Skutki takiego rozwiązania – zarówno społeczne jak i finansowe – byłyby trudne do zaakceptowania. Alternatywą jest przekazanie FUS dodatkowych środków z dotacji, które pokryją niedobór spowodowany przeznaczeniem części środków na spłatę pożyczek. Biorąc pod uwagę przesłanki ekonomiczne takiego rozwiązania oraz obecną sytuację budżetu państwa nie wydaje się to jednak racjonalnym sposobem na uregulowanie zobowiązań FUS.

Art. 1 pkt 30

Przesunięcie daty przedstawiania prognozy kroczącej dochodów i wydatków funduszu emerytalnego wynika z faktu, że do 31 marca brak jest jeszcze danych wymaganych do jej sporządzenia.

Art. 1 pkt 31 i 32

Założone było, iż FRD od 2002 r. będzie zasilane kwotą wynoszącą 1% podstawy wymiaru składki, czyli około 3 mld zł rocznie do roku 2009. Ze względu na zmianę wielkości przekazywanej składki w roku 2002 na 0,1% środki FRD w 2002 r. będą dziesięciokrotnie mniejsze niż planowane pierwotnie.

Dlatego też zostało określone, że środki FRD do 250 mln zł będą zarządzane wyłącznie ZUS. W przypadku powierzania w zarządzanie podmiotom zewnętrznym niewielkich środków może się okazać, że osiągnięte zyski nie pokryją kosztów bieżącego zarządzania.

Przy obecnym brzmieniu art. 65 ust. 1 środki FRD musiałyby zostać przekazane w zarządzanie co najmniej 7 podmiotom, co przy planowanej wielkości aktywów oznacza, że sumy przekazane w zarządzanie będą niewielkie. Może to prowadzić do braku efektywności zarządzania, co jest sprzeczne z ideą utworzenia FRD. Stąd propozycja nowelizacji idzie w kierunku uzależnienia ilości podmiotów, które otrzymują w zarządzanie środki FRD, w zależności od wielkości środków zgromadzonych w FRD.

Przepis art. 65 ust. 3 nakłada na ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, wydanie rozporządzenia określającego wzór umowy o zarządzanie. Regulacja taka wydaje się za daleko idąca i prowadzić może do trudności w przekazaniu środków FRD w zarządzanie podmiotom zewnętrznym. Proponowana zmiana zmierza w kierunku określenia obowiązkowych, istotnych elementów umów o zarządzanie, które chroniłyby interesy FRD (a nie tworzenie wzoru umowy, który obowiązywałby strony).

Art. 1 pkt 33

Zmiana ma charakter jedynie porządkowy. Proponuje się skreślenie przepisu informującego, że Biuro Rent Zagranicznych wchodzi w skład centrali ZUS. Nie ma bowiem żadnego uzasadnienia do wymieniania w ustawie jednej z komórek organizacyjnych centrali ZUS.

Art. 1 pkt 34

Proponowana zmiana ma na celu ograniczenie możliwości przesyłania przez ZUS pism i decyzji do listu zwykłego, który bardziej chroni dane osobowe. Chodzi przede wszystkim o wyeliminowanie możliwości korzystania przez ZUS z kartki pocztowej.

Art. 1 pkt 35

Propozycja sankcjonuje stosowany przez ZUS tryb wypłaty świadczeń powierzonych ZUS na mocy umów międzynarodowych. Wystawiane przez ZUS zlecenia dewizowe stanowią podstawę do realizacji wypłat świadczeń zagranicznych w bankach. Brak wyraźnej podstawy prawnej dla stosowanego przez ZUS trybu postępowania może być powodem odmowy przez banki realizacji zleceń dewizowych ZUS, a tym samym spowodować poważne trudności w realizacji wypłat świadczeń zagranicznych przez ZUS na mocy umów międzynarodowych przewidujących pośrednictwo instytucji ubezpieczeniowej państwa zamieszkania w wypłacie świadczeń z drugiego państwa – strony umowy.

Art. 1 pkt 36 lit. a) 1 tiret

Proponuje się zrezygnować z opiniowania projektu rocznego planu finansowego FUS i FRD przez dwóch niezależnych aktuariuszy. Plany te obejmują rok, a więc okres zbyt krótki dla przeprowadzania rachunku aktuarialnego.

Art. 1 pkt 36 lit. a) 2 tiret

Propozycja ma na celu jednoznaczne wskazanie w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych podmiotu odpowiedzialnego za sporządzenie sprawozdań finansowych ZUS. Obowiązek sporządzania tych sprawozdań wynika z przepisów o rachunkowości.

Art. 1 pkt 36 lit. a) 3 tiret

Propozycja ma na celu wypełnienie luki prawnej poprzez wskazanie podmiotu, który zobowiązany jest sporządzić sprawozdanie z wykonania planów finansowych FUS i FRD.

Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych w aktualnym brzmieniu zobowiązując Radę Nadzorczą ZUS do opiniowania tych sprawozdań /art. 74 ust. 2 pkt. 5/, nie określa jednocześnie, kto te sprawozdania sporządza. Ponieważ plany finansowe FUS i FRD sporządza Zarząd ZUS, powinien on również sporządzać sprawozdania z ich wykonania.

Art. 1 pkt 36 lit. a) 4 tiret i 37 lit. c) 1 tiret

Proponuje się zrezygnowanie z opiniowania przez Radę Nadzorczą zasad wynagradzania i premiowania pracowników ZUS.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami zasady wynagradzania są wyłączną kompetencją pracodawcy i związków zawodowych. Stąd też wymóg dodatkowego opiniowania zasad wynagradzania przez Radę Nadzorczą nie znajduje uzasadnienia.

Art. 1 pkt 36 lit. c)

Proponuje się zniesienie obowiązku kierowania do publikacji w Monitorze Polskim i w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnokrajowym projektu rocznego planu finansowego FUS i FRD oraz sprawozdań finansowych FUS i FRD i sprawozdań z działalności ZUS.

Projekt planu finansowego funduszu celowego jest materiałem do projektu ustawy budżetowej i jego szeroka publikacja jest zbędna.

Natomiast plany finansowe państwowych funduszy celowych (oddzielnie dla każdego z funduszy) są ujęte w ustawie budżetowej.

Art. 1 pkt 37 lit. a) i b)

Proponuje się przyjęcie zasady, że członkowie Rady Nadzorczej mogą być odwoływani na wniosek organu, który zgłosił ich kandydaturę.

Nie wydaje się uzasadnione zasiadanie w Radzie Nadzorczej osoby, która utraciła rekomendację organu, który zgłosił jej kandydaturę. Jest to rozwiązanie stosowane w przypadku innych organów o charakterze kadencyjnym.

Art. 1 pkt 37 lit. c) 2 tiret

Propozycja wyznacza Radę Nadzorczą ZUS jako podmiot zobowiązany do wyboru biegłego rewidenta wykonującego badanie rocznych sprawozdań finansowych FUS i FRD. Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych w aktualnym brzmieniu, wprowadzając w art. 74 ust. 3 pkt. 5 wymóg takiego badania, nie określa bowiem podmiotu dokonującego jego wyboru. Jest to utrzymanie zasady analogicznej jak przy biegłym badającym sprawozdania finansowe ZUS, którego również wybiera Rada Nadzorcza.

Art. 1 pkt 39 i 45

Proponuje się aby wszyscy pracownicy ZUS, a nie tylko inspektorzy kontroli, korzystali z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych. Z ochrony tej korzystają np. pracownicy administracji rządowej oraz innych organów państwowych.

Art. 1 pkt 40

W sprawach ubezpieczeń społecznych od decyzji Zakładu przysługuje odwołanie do właściwego sądu, na zasadach określonych w Kodeksie postępowania cywilnego (art.83). Jednocześnie w sprawach nie uregulowanych w ustawie Zakład stosuje przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 123). K.p.a. przewiduje dwuinstancyjne postępowania, podczas gdy organizacja Zakładu jest jednoinstancyjna. W tym stanie, w praktyce występują bardzo istotne różnice interpretacyjne w tych sytuacjach, gdy K.p.a. przewiduje podjęcie działań przez organ wyższego stopnia (np. wznowienie postępowania, uchylenie decyzji, uznanie decyzji za nieważną, zażalenie na postanowienia). Proponowane nowe art. 83a – 83c ustawy rozstrzygają te wątpliwości w sposób analogiczny jak jest to przyjęte w ustawie o emeryturach i rentach z FUS, kierując się zasadami, że:

- każda kończąca postępowanie decyzja Zakładu musi podlegać kontroli sądowej,
- w sprawach, w których zmiany w decyzjach są zgodne z interesem zainteresowanego – tryb postępowania winien być maksymalnie uproszczony.

Art. 1 pkt 41

Proponowane zmiany zmierzają do usprawnienia ściągalności nienależnie pobranych świadczeń, poprzez zastosowanie niektórych rozwiązań obowiązujących w stosunku do zadłużeń z tytułu składek. Przewiduje się możliwość stosowania zabezpieczeń w postaci hipoteki i zastawu oraz możliwość stosowania odroczenia terminu zapłaty i rozłożenia na raty.

Art. 1 pkt 44

Propozycja zmierza do dania prawa stosowania oględzin majątku w stosunku do innych dłużników FUS niż płatnicy składek. Przyczyni się to do usprawnienia dochodzenia zarówno zaległych składek jak i nienależnie pobranych świadczeń.

Art. 1 pkt 47

Propozycja nowego brzmienia art.115, polegająca na jego doprecyzowaniu, wynika z faktu, że w 3 – letniej praktyce przepis ten rodził wiele problemów proceduralnych.

Proponowane rozwiązania nie wnoszą zmian merytorycznych, a jedynie usuwają wątpliwości dotyczące trybu postępowania jakie wystąpiły w praktyce. Propozycja stwarza możliwość uporządkowania spraw własnościowych dotyczących nieruchomości będących własnością nieistniejących ubezpieczalni bez naruszenia praw osób trzecich.

Art. 2

Skreślony przepis działa na niekorzyść funduszu alimentacyjnego. W przypadku prowadzenia przez ZUS egzekucji należności funduszu alimentacyjnego w trybie egzekucji administracyjnej potrącenia dokonywane są w wysokości 25% świadczenia emerytalno-rentowego, przysługującego dłużnikowi funduszu. Z uwagi na fakt, że w większości przypadków dłużnicy funduszu otrzymują świadczenia w najniższej wysokości, to kwoty uzyskane w wyniku prowadzenia egzekucji administracyjnej również są niewielkie. Ponieważ pierwszeństwo w zaspokojeniu mają koszty egzekucyjne, które niejednokrotnie są wysokie, uzyskane wpłaty zaliczane są na poczet ich uregulowania. W praktyce oznacza to, że przez okres wielu miesięcy, na poczet uregulowania należności funduszu alimentacyjnego nie wpływają wpłaty. Sytuacja taka powoduje znaczny spadek wskaźnika pokrycia należności funduszu alimentacyjnego wpływami od osób zobowiązanych do alimentacji. Natomiast w przypadku prowadzenia egzekucji należności funduszu alimentacyjnego przez komorników sądowych potrącenia dokonywane ze świadczeń emerytalno-rentowych dłużników funduszu są w wyższej kwocie, a tym samym wpłaty na poczet należności funduszu są wyższe.

Art. 3, Art. 9 pkt 4 i Art.16

Z sygnałów docierających od Rzecznika Praw Obywatelskich oraz od osób zainteresowanych uzyskaniem swojej dokumentacji osobowej i płacowej dla celów emerytalno-rentowych wynika, że dokumentacja ta przechowywana jest przez osoby prawne lub fizyczne, bardzo często nie posiadające przygotowania fachowego w zakresie archiwowania, a opłaty pobierane za wydanie wyciągów, odpisów lub kserokopii przechowywanych dokumentów są bardzo zróżnicowane.

W związku z powyższym, niezbędne jest ustawowe uregulowanie sprawy wydawania zezwoleń na prowadzenie tego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie przechowywania dokumentacji płacowej, merytorycznej kontroli warunków przechowywania dokumentacji płacowej oraz wysokości opłat za sporządzenie odpisu lub kopii przechowywanych dokumentów.

Projekt zmian w ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, zawiera propozycje uregulowania wszystkich wyżej wymienionych kwestii.

Problem z udokumentowaniem zarobków z okresu sprzed 1980 roku powstał po wejściu w życie z dniem 1 stycznia 1999 r. przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ustawa ta wprowadziła bowiem w art. 15 ust. 6, możliwość wskazywania do podstawy wymiaru nowo przyznawanych jak również przeliczanych emerytur i rent a także na potrzeby ustalenia kapitału początkowego – zarobków z 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o świadczenie, wybranych z całego okresu pracy zawodowej (podlegania ubezpieczeniu).

W związku z brakiem daty granicznej, oznacza to możliwość wskazania do podstawy wymiaru emerytury i renty zarobków nawet z lat 50 ubiegłego stulecia, czyli sprzed 50 lat.

Problemy osób ubezpieczonych oraz emerytów i rencistów z uzyskaniem archiwalnej dokumentacji płacowej do celów ustalenia wysokości świadczeń emerytalno – rentowych oraz brak w aktualnym stanie prawnym precyzyjnego, jednolitego uregulowania co do obowiązków pracodawców w zakresie terminu przechowywania dokumentacji płacowej pracowników, stanowią o konieczności dokonania zaproponowanej zmiany przepisów, polegającej na określeniu obowiązku przechowywania wspomnianej dokumentacji płacowej przez 50 lat, co jednocześnie odpowiada obowiązującemu okresowi przechowywania dokumentacji osobowej pracowników.

Pozostałe zmiany zaproponowane do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych mają charakter porządkujący.

Art. 4 i 8

Zmiany zaproponowane w prawie bankowym mają umożliwić odzyskanie nienależnie wypłaconych świadczeń po śmierci emerytów lub rencistów w przypadkach niepowiadomienia organu rentowego o śmierci świadczeniobiorcy lub powiadomienia o tym fakcie z opóźnieniem.

Do tej pory banki odmawiały zwrotu świadczeń w takich przypadkach powołując się na brak podstawy prawnej i tajemnicę bankową.

Proponowana regulacja określa przypadki, w których bank nie ponosi odpowiedzialności za szkody wynikające z wypłacenia kwot z rachunku lub wskazania osób na rzecz których dokonano wypłat uniemożliwiających zwrot świadczeń organowi rentowemu.

Analogiczne rozwiązanie zaproponowano do ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych co ma na celu odzyskanie środków wypłaconych po śmierci emeryta – rencisty, członka kasy.

Art. 6

Propozycja zmierza do zwolnienia ZUS z obowiązku przekazywania zakładom pracy, korzystającym z dofinansowania z budżetu państwa i Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, informacji o przekazaniu do ZUS środków na sfinansowanie składek przez budżet państwa i PFRON. Rozliczenie pomiędzy ZUS, budżetem państwa i PFRON jest sprawą dotyczącą tylko tych podmiotów i nie ma potrzeby informowania o tym zakładów pracy. Przekazywanie takiej informacji byłoby dla ZUS bardzo uciążliwe i wiązałoby się z ponoszeniem znacznych kosztów.

Art. 11

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami koszty opóźnień w przekazaniu składek do ofe ponosi podmiot odpowiedzialny za te opóźnienia, a więc ZUS albo płatnicy składek lub instytucje obsługujące wpłaty składek. W przypadku składek za okres zaległy odpowiedzialność rozkłada się jednak pomiędzy wszystkie te podmioty. Częściowo ponoszą ją płatnicy składek i instytucje obsługujące wpłaty składek - bo popełnili błędy w dokumentach ubezpieczeniowych, a częściowo ZUS – bo nie rozpoczął na czas postępowań wyjaśniających zmierzających do ich skorygowania lub ich nie korygował.

Jakkolwiek przyczyną nieprzekazania składek do ofe są błędy stwierdzone w dokumentach ubezpieczeniowych, jednakże na okres zwłoki rzutuje przede wszystkim opóźnienie we wdrożeniu postępowań wyjaśniających, trwające nawet kilka lat. Kosztami opóźnień za większą część okresu zwłoki i tak nie można byłoby więc obciążyć płatników składek i banki. Stąd też propozycja rezygnacji wymierzania za ten okres dodatkowej opłaty i naliczania odsetek. Zwolni to ZUS z konieczności przeprowadzania postępowań mających na celu ustalenie odpowiedzialnego za błędy popełnione w dokumentach. Postępowanie to, z uwagi na znaczny upływ czasu, byłoby bardzo trudne. W większości przypadków i tak nie pozwoliłoby zebrać wystarczającego materiału pozwalającego stwierdzić w sposób wiarygodny, że za popełniony błąd odpowiedzialny jest płatnik składek lub bank. Wymagałoby natomiast zaangażowania znacznych sił i środków i w konsekwencji spowolniłoby w istotny sposób cały proces wyjaśniania błędnych dokumentów. Ponadto obciążałoby w sposób odczuwalny sądy. Opłata za błędy w dokumentach ubezpieczeniowych wymierzana jest bowiem w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do sądu. Należy liczyć się z tym, że większość płatników lub banków skorzystałaby z tej możliwości.

Art. 13

Proponuje się wydłużenie terminu dochodzenia zwrotu od ZUS składek za 1999 r. nienależnie opłaconych w roku 1999. Zwrotu tego będzie można dochodzić do końca 2004 r. Zgodnie z ogólnymi regułami składki opłacone na początku 1999 r. przedawniłyby się po upływie 5 lat, a więc na początku 2004 r. Chodzi głównie o umożliwienie wycofania składek nienależnie opłaconych po przekroczeniu rocznej podstawy wymiaru składek. Otrzymanie przez

ubezpieczonego do 31 marca 2004 r. informacji o zaewidencjonowanych na jego koncie składkach za 1999 r. umożliwi także ostateczne ustalenie, czy miało miejsce przekroczenie rocznej podstawy wymiaru składek .

Art. 14

Proponuje się danie ZUS możliwości umarzania należności z tytułu składek za okres do końca 1998 r. pomimo braku ich całkowitej nieściągalności. Dotyczyć to będzie przypadków, gdy do opłacenia tych należności zobowiązana jest osoba fizyczna, a za umorzeniem przemawia ważny interes tej osoby. W praktyce występują bowiem przypadki, że istnieje możliwość ściągnięcia zadłużenia / np. z renty/ jednakże z uwagi na bardzo niskie dochody zobowiązanego prowadzi to do jego ubóstwa.

Ocena skutków regulacji:

- 1) **wpływ regulacji na sektor finansów publicznych** - projektowana ustawa wpłynie na zmniejszenie obciążeń sektora finansów publicznych . Jest to wynik regulacji zawartej w art. 1 pkt. 21 lit. e), przewidującej zmianę zasad ustalania odsetek za opóźnienia w przekazaniu przez ZUS składek do ofe. Proponuje się naliczanie odsetek nie w wysokości określonej przepisami Kodeksu cywilnego, jak to ma miejsce obecnie, a w wysokości stopy procentowej stanowiącej średnią arytmetyczną średnich ważonych stóp rentowności 52- tygodniowych bonów skarbowych sprzedanych na czterech ostatnich przetargach w poprzednim kwartale kalendarzowym. Spowoduje to zmniejszenie odsetek, które będą naliczane od zaległych składek począwszy od dnia wejścia w życie proponowanej zmiany. Historyczne dane wskazują, iż rentowność bonów skarbowych może być ponad dwukrotnie mniejsza od wysokości odsetek ustawowych.

Skutki finansowe proponowanej zmiany zostały oszacowane w oparciu o szacowaną kwotę zobowiązań FUS z tytułu nie przekazanych składek na koniec roku 2001. Przyjęto, zgodnie z planem finansowym FUS, iż w roku 2002 składki przekazywane będą na bieżąco, a składki zaległe nie będą regulowane. Przyjęta w obliczeniach średnia rentowność bonów skarbowych wynosi 9,36%, wobec 20% aktualnie obowiązujących dla odsetek ustawowych. Przy takich założeniach, odsetki należne ofe w ciągu roku od wejścia w życie ustawy będą mniejsze o około 0,6 mld zł od wyliczonych przy niezmienionym stanie prawnym. Kwota ta stanowi oszczędność (zmniejszenie kosztów) dla sektora publicznego, którego ZUS jest elementem.

Wysokość rzeczywistych oszczędności zależy od relacji pomiędzy stopą odsetek ustawowych a rynkowymi stopami procentowymi. Odsetki ustawowe ustalone są nieregularnie i w ograniczonym stopniu oddają bieżące zmiany stóp rynkowych. W efekcie oszczędności mogą być większe lub mniejsze, w zależności od aktualnej sytuacji rynkowej. Również ogólny spadek poziomu stóp procentowych może spowodować zmniejszenie oszczędności w ujęciu bezwzględnym, poprzez zmniejszenie rozpiętości między stopami rynkowymi a odsetkami ustawowymi.

W związku z projektowanymi zmianami do ustawy o archiwizacji, wejście w życie ustawy będzie dodatkowo wiązać się ze skutkami dla budżetu państwa, zarówno w postaci przychodów na rachunek środków specjalnych w archiwach państwowych, jak i wydatków (koszty opiniowania

wniosków o zezwolenie i wdawania zezwoleń, koszty prowadzenia ewidencji wydanych zezwoleń, koszty kontroli działalności objętej zezwoleniem, ewentualne koszty przechowywania dokumentacji upadłych lub likwidowanych przedsiębiorców).

W Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych należałoby zapewnić, poczynając od roku budżetowego 2003, dodatkowo kwotę ok. 41.000 zł, na którą składałyby się: wynagrodzenie z tzw. pochodnymi dla jednej osoby (etat gł. specjalisty, ok. 30. 700 zł, prowadzenie ewidencji zezwoleń w formie elektronicznej, obsługa kancelaryjna, sporządzanie i udzielanie informacji) oraz wyposażenie stanowiska pracy.

Obecnie trudno przewidzieć dokładnie, jaką skalę osiągnie przejmowanie przez archiwa państwowe dokumentacji osobowej i płacowej przechowywanej przez przedsiębiorców likwidowanych lub upadłych. Jednakże należy zakładać, że w ciągu najbliższych lat może to być od 15 do 20 km bieżących akt. Dla obsługi tego zadania należy zorganizować przy wybranych archiwach państwowych 5 centrów przechowalniczych, które zajmą się obsługą tej dokumentacji (przechowywanie, porządkowanie, ewidencja, wystawiania zaświadczeń). Centra te powinny być skomputeryzowane, co umożliwi przesyłanie informacji na odległość bez potrzeby osobistego kontaktu zainteresowanego obywatela.

Szacuje się, że w 2003 r. do wyznaczonych centrów w archiwach państwowych może zostać przekazana dokumentacja w rozmiarze ok. 1 km bieżącego. Na realizację tego zadania w budżecie 2003 r. należałoby zapewnić 500 tys. zł, w tym 255 tys. zł na wynagrodzenia (wraz z pochodnymi), 75 tys. zł na wydatki rzeczowe i 170 tys. zł na wydatki majątkowe.

Środki te są niezbędne na:

- zatrudnienie 8 archiwistów, którzy przejmowaliby dokumentacje, porządkowali ją, sporządzali ewidencję, wyszukiwali dane i udzielali informacji, wydawali zaświadczenia i inne,
- wydatki rzeczowe na koszty eksploatacyjne (energia, ogrzewanie, sprzątanie, ochrona itp.), zakupy materiałów biurowych (papier i materiały do reprografii), opłaty pocztowo-telekomunikacyjne, transport itp.),
- wydatki majątkowe niezbędne na wyposażenie magazynów w regały, zakup 5 kserokopiarek, 8 komputerów z peryferiami, wyposażenie stanowisk pracy.

Do sprawnego przejmowania dokumentacji z obszaru całego państwa istnieje potrzeba zorganizowania w każdym z 30 istniejących archiwów państwowych po 1 etacie, który przeznaczony byłby na monitorowanie sytuacji w zakresie tej dokumentacji na podległym danemu archiwum terenie, zajmował by się doradztwem związanym z porządkowaniem tej dokumentacji i przekazaniem do wskazanego centrum.

W 2003 r. konieczne jest zapewnienie na ten cel 1.265 tys. zł w tym 965 na wynagrodzenia z pochodnymi oraz 300 tys. zł na wyposażenie stanowisk pracy (komputery, łączność, itp.).

Łącznie w budżecie archiwów państwowych w 2003 r. należy zapewnić 1.806 tys. zł, w tym 1.251 tys. zł na wynagrodzenia wraz z pochodnymi (39 etatów).

Koszty związane z wprowadzeniem nowego rozwiązania prawnego państwo powinno jednak ponieść z uwagi na ogromne znaczenie społeczne zagadnienia. Przechowywanie dokumentacji ma gwarantować obywatelom możliwość udowodnienia ich uprawnień do celów emerytalnych. Można założyć, że zasadnicza część kosztów związanych z obsługą dokumentacji osobowej i płacowej będzie perspektywnie pokrywana w ramach środków specjalnych archiwów państwowych, jeżeli rozwinie się w nich wykonywanie usług przechowalniczych.

W projekcie ustawy proponuje się, aby art.3 pkt 1 lit. a), c), pkt 2 i 3 - weszły w życie nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od ogłoszenia ustawy. Takie *vacatio legis* jest potrzebne Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych na organizacyjne przygotowanie się do wypełniania nowych zadań. Pozwoli również zainteresowanym przedsiębiorcom zapoznać się z ustawą z odpowiednim wyprzedzeniem.

Proponuje się również aby art. 3 pkt 1 lit. b) - wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2003r.

Ponieważ w przepisie tym zakłada się wprowadzenie nowego tytułu przychodów środków specjalnych działających przy Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych, a mianowicie wpływów uzyskiwanych z „*usług dotyczących dokumentacji o czasowym okresie przechowywania*”. Zgodnie z postanowieniami art. 21 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, dla środków specjalnych sporządza się roczny plan finansowy. Biorąc pod uwagę fakt, że datę wejścia w życie proponowanych zmian określono w art. 19 – po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia - mogły by się zatem , nasuwać uzasadnione wątpliwości co do możliwości tworzenia środków specjalnych w trakcie roku budżetowego.

- 2) **wpływ regulacji na rynek pracy** – projektowana ustawa nie wpłynie na rynek pracy,
- 3) **wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki** – projektowana ustawa nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki,
- 4) **wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów** - projektowana ustawa nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

Projekt ustawy podlegał konsultacjom z partnerami społecznymi.

W dniu 26 czerwca br. Komisja Trójstronna do Spraw Społeczno-Gospodarczych podjęła uchwałę Nr 5, w której pozytywnie ocenia zawarte w projekcie ustawy zmiany, które usprawniają system obsługi systemu ubezpieczeń społecznych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Obecna wersja projektu uwzględnia także ustalenia Komisji Trójstronnej, dotyczące nie umieszczania w projekcie zapisów, określonych w uchwale Komisji.

Zgodnie z opinią Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH
Prof. dr hab. Danuta Hübner**

Sekr. Min. DH/1997/2002/DPE-eb

Warszawa, 9.07.2002

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-129-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Jerzy Hausner
Minister Pracy i Polityki Społecznej

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

.....dn. 2002.-07.-1. 0

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

**zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w
sprawach rozliczania składek, wypłaconych zasiłków z ubezpieczeń chorobowego i
wypadkowego, zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych oraz kolejności
zaliczania wpłat składek na poszczególne fundusze.**

Na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz.1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz.64, Nr 27, poz.298, Nr 39, poz.459, Nr 72, poz.748, Nr 100, poz.1080, Nr 110, poz.1189, Nr 111, poz.1194, Nr 130, poz.1452 i Nr 154 poz. 1792 oraz z 2002r. Nr 25, poz.253, Nr 41, poz.365, Nr 74, poz. 676 i Nr....., poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, wypłaconych zasiłków z ubezpieczeń chorobowego i wypadkowego, zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych oraz kolejności zaliczania wpłat składek na poszczególne fundusze / Dz. U. Nr 165, poz. 1197, z 1999 r. Nr 55, poz. 574 oraz z 2001 r. Nr 120, poz. 1281/ wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 :

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Płatnik składek oznacza:

- 1) zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych,
- 2) zgłoszenia płatnik składek,
- 3) deklaracje rozliczeniowe i imienne raporty miesięczne,

- 4) deklaracje rozliczeniowe korygujące i imienne raporty miesięczne korygujące,
 - 5) dokumenty płatnicze,
 - 6) wyrejestrowanie z ubezpieczeń społecznych,
 - 7) wyrejestrowanie płatnika składek,
- odpowiednimi numerami według zasad określonych przez Zakład.”,

b) ust. 11a- 11d otrzymują brzmienie:

„ 11a. Zakład może korygować z urzędu błędy w zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, zgłoszeniu płatnik składek, deklaracji rozliczeniowej, imiennym raporcie miesięcznym, wyrejestrowaniu z ubezpieczeń społecznych, wyrejestrowaniu płatnika składek, zwanych dalej „ dokumentami ubezpieczeniowymi”, które uzna za możliwe do poprawienia we własnym zakresie, przy czym, w razie stwierdzenia w rozbieżności między kwotą podstawy wymiaru składek i kwotą składek, za prawidłową przyjmuje się kwotę podstawy wymiaru składek.

11b. W przypadku, o którym mowa w ust. 11a, Zakład dokonuje zaewidencjonowania danych na koncie ubezpieczonego i rozliczenia na koncie płatnika składek na podstawie skorygowanych przez siebie dokumentów ubezpieczeniowych.

11c. O dokonanej korekcie, o której mowa w ust. 11a, Zakład zawiadamia płatnika składek, przesyłając wypis ze skorygowanych dokumentów ubezpieczeniowych.

11d. Jeżeli płatnik składek nie zgadza się z korektą, o której mowa w ust. 11a, w ciągu 7 dni od otrzymania zawiadomienia powinien złożyć dokumenty ubezpieczeniowe korygujące dokumenty przesłane przez Zakład.”:

2) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„ § 4a. 1. Zakład może sporządzać z urzędu dokumenty ubezpieczeniowe, które uzna za możliwe do sporządzenia we własnym zakresie, w szczególności w przypadku :

- 1) gdy płatnik składek już nie istnieje,
- 2) wykonania prawomocnej decyzji,
- 3) wykonania ustaleń kontroli.

2. Zakład dokonuje zaewidencjonowania danych na koncie ubezpieczonego i rozliczenia na koncie płatnika składek na podstawie sporządzonych z urzędu dokumentów ubezpieczeniowych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt. 2 i 3, Zakład zawiadamia płatnika składek o sporządzeniu dokumentów ubezpieczeniowych z urzędu, przesyłając ich kopie.

4. Jeżeli płatnik składek nie zgadza się z treścią dokumentów ubezpieczeniowych sporządzonych przez Zakład z urzędu, w ciągu 7 dni od otrzymania zawiadomienia

powinien złożyć dokumenty ubezpieczeniowe korygujące dokumenty przesłane przez Zakład.”.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 49 ust. 1 pkt. 3 i 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych dającej Zakładowi ubezpieczeń społecznych prawo korygowania i sporządzania z urzędu wszystkich dokumentów ubezpieczeniowych.

Zakład będzie mógł korygować te błędy w dokumentach ubezpieczeniowych, które uzna za możliwe do poprawienia we własnym zakresie, a więc wówczas gdy z wiarygodnym prawdopodobieństwem będzie mógł określić przyczynę błędu i sposób jego usunięcia. O dokonanej korekcie Zakład będzie informował płatnika składek, który będzie miał możliwość zweryfikowania korekty dokonanej przez Zakład.

Zakład będzie mógł również sporządzać z urzędu dokumenty ubezpieczeniowe, zwłaszcza w przypadku gdy płatnik składek już nie istnieje, a ze zgromadzonej dokumentacji wynika, że w okresie funkcjonowania np. zatrudniał pracowników za których nie złożył dokumentów ubezpieczeniowych.

Korygowanie dokumentów ubezpieczeniowych lub ich sporządzanie, w zastępstwie płatnika składek, pozwoli Zakładowi na wprowadzenie danych na konta ubezpieczonych i konta płatników składek lub skorygowanie błędnych zapisów na tych kontach.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia

w sprawie wysokości opłaty pobieranej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za udzielenie informacji komornikom sądowym oraz trybu jej pobierania

Na podstawie art. 50 ust. 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676 i Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Tryb udzielania informacji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej Zakładem, komornikom sądowym, określony w niniejszym rozporządzeniu, stosuje się do postępowań egzekucyjnych, w których w dniu skierowania wniosku o udzielenie informacji przez komornika sądowego, Zakład nie jest uczestnikiem postępowania egzekucyjnego.

§ 2.

Zakład udziela informacji na podstawie pisemnego wniosku komornika sądowego, który powinien zawierać:

- 1) określenie postępowania egzekucyjnego, którego wniosek dotyczy,
- 2) zakres żądanych informacji,
- 3) uprawdopodobnienie, że informacje te są niezbędne do prowadzenia egzekucji.

§ 3.

1. Opłatę za udzielenie przez Zakład informacji wynikających z wniosku ustala się w wysokości 4% kwoty najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w przepisach odrębnych.
2. Opłatę za udzielenie informacji wpłaca się na rachunki bankowe wskazany przez Zakład.
3. Dowód wpłacenia opłaty za udzielenie informacji dołącza się do wniosku o udzielenie informacji, o którym mowa w § 2.

4. Opłata za udzielenie informacji nie podlega zwrotowi, jeżeli Zakład nie posiada informacji, o udzielenie których wnioskował komornik sądowy lub wskutek udzielonych przez Zakład informacji stanie się on uczestnikiem postępowania egzekucyjnego.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie zasad, trybu i wysokości opłaty pobieranej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, za udzielenie informacji komornikom sądowym jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 50 ust. 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887 z póź.zm.).

Przepis § 1 wprowadza zasadę, że tryb udzielania informacji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych komornikom sądowym, określony w niniejszym rozporządzeniu, stosuje się do postępowań egzekucyjnych, w których w dniu skierowania wniosku o udzielenie informacji przez komornika sądowego, Zakład nie jest uczestnikiem postępowania egzekucyjnego. Tak więc, projekt rozporządzenie nie narusza ogólnych zasad prowadzenia egzekucji przez komorników sądowych określonych odrębnymi przepisami.

W § 2 wprowadzono zasadę, że komornik sądowy żądając informacji od Zakładu winien uprawdopodobnić, że informacje te są niezbędne do prowadzenia egzekucji. Należy zwrócić uwagę, że Zakład nie posiada danych umożliwiających zweryfikowania zasadności wniosku komornika.

Wysokość opłat za udzielenie informacji przez Zakład ustalono na takim samym poziomie jak w przypadku udzielania odpłatnych informacji zawartych w innym centralnym rejestrze, to znaczy centralnym rejestrze pojazdów i na takich samych zasadach.

Ze względu na postanowienia § 1 zaszła konieczność ustalenia normy kolizyjnej, która została zawartej w § 3 ust. 3.

Ocena przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych wynikających z projektu rozporządzenia:

Przepisy rozporządzenia dotyczą Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i komorników sądowych. Pośrednio wprowadzona opłata, która będzie stanowić koszty egzekucji, obciążać będzie dłużników w prowadzonych postępowaniach egzekucyjnych.

Wprowadzenie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa w postaci zwiększenia wydatków bądź zmniejszenia dochodów, a także nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki, rynek pracy oraz sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia będzie podlegał uzgodnieniom międzyresortowym.